

NOVEL

C A R M I L L A

کارمیلا

18+

شریدان لوفانو

وہرگیپ:
نارام عوسمان

ڪارميلا

شريدان لوفانو
وهرگيڙ: ٿارام عوسمان

ناورى كتيبه: كارمندا
 بايه: زمان
 نوم: شريمان لوفانو
 ورگنيز: نام عومان
 پيداچونو: سروالو سليمان
 ديزاين: هريم عومان
 قصاره كتيبه: ۱۳سم * ۲۱سم
 چاپ: چاپ: مايفخانه چوارچرا
 تيراز: ۱۰۰۰ دانه
 نوره چاپ: چاپ: يايو يكلم
 سال چاپ: ۲۰۲۲ز

له به ريوه به ريتي گشتي كتيبخانه گشتييه كان
 ژماره سپاردي (۱۳۸۰) ي سالي ۲۰۲۲ ي پندراوه

مافي له چاپدانه وه و بلاوكرده وه پاريژراوه

كتيبخانه ي گولدن بووك
 بو چاپ و بلاوكرده وه
 07701598762 - 07501444434

Golden book • ktebfroshe_warzer
 Warzer Book • Ktebfroshe warzer

ده توانن سه رجعم كتيبه دلخوازه كانتان له ريگي
 پهچه كاني گولدن بووك وه داوا بكن و بگانه دهستان.

شریدان لوفانو

«جوؤزيف توماس شریدان لوفانو» له (۲۸ ی ئابی ۱۸۱۴) له دایکبووه، نووسه‌ریکی ئیرله‌ندییه، له بواری چیرۆکی ترسینه‌ر و رۆمانی ئالۆز و خه‌یالی تۆقینه‌ر که له سه‌ده‌ی نۆزده‌دا به‌ربلاو بوو، و پۆلئیکی سه‌ره‌کیی هه‌بوو له په‌ره‌پیدانی ئەم جووره‌دا له سه‌رده‌می «فیکتۆری».

«شریدان لوفانو» به‌وه وه‌سف ده‌کریت که وه‌ک نووسه‌ری پۆح و تارماییه‌کان پله‌ی یه‌که‌می به‌ په‌هایی گرتوووه. هه‌روه‌ک بووه‌ته باوکی رۆمانی خه‌یالی نامۆی به‌ریتانی، له سالی (۱۸۷۳) و له ته‌مه‌نی په‌نجاو نۆ سالی‌دا کۆچی دوا‌یی کرد.

پيشهكى

روژيک پيم وترا:
«خۆزگه نيازەکانى دل دەخرانه روو»...

چەندىن جار بينيومه که پيم وتراوه له پوى (كارمىلا)ى جوان،
و (مىلارکا) که دل کۆتوبەند دەکات و هەناسەکان دادەگریت بە
گەرمايەك که وینەى نەبیت، تا دواجار بۆم روون بوو هەو که هېچ
پەيوەنديەك نىيە لەنىوان جوانى و ئەو نەهینى و شاراوایانەى
لەناو دەرووندان؛ بەوپیيەى دەکریت جوانى بىتە -شەیتانى
گەرە- و کەسش پى نەزانیت تاكو مالویرانى گەرە روونەدات،
که لەوانەى چەندىن شارى دیرینى تیدا کویر بىتە هەو و بىتە ویرانە
و کاولەيەك که بۆ چەندىن سەدە خەلکى ترسیان هەبیت لەوہى
بچنە ناوى.

سەرلەنوئى يادى خوینمژەکان زیندووکرایەو و ئەو گۆرانەى
لەژیر داروپەردووى رووخاوى قەلا پەراویزخراوه کاندان نۆزراوون،
لە هەر چوار لاوه تەم دەورەى دابوو، و ترس لەئامیزی گرتبوو
وہك ئەوہى مندالى خۆى بىت...

(كارمىلا) دوای خویندنه وهی چیرۆکه کهى به درى ژایى ژيان ده چىته نيو ياده وه ريه وه؛ جارێك ده بى نیت سازاده يه کى خاوهن جوانى بئوینيه، يان ئه و منداله يه که به هوى نهرمونيانى و له سه رخویيه که يه وه ههست ناکه ت بوونى هه يه، جارێکيش ده بى نیت شه تانىکى فيلبازه که دى ت و ده چى ت و خه وت لى تى کده دات و له سه ر لاشه ي کچه جوانه کان ده ژى، و به مه ش ده يان خاته ريزى ئه و مردووانه ي بو هه تاهه تايه شوينه واريان ده سرى ته وه.

له کو تاييشدا هه ريه ک له خوینهر و وه رگير هه ناسه ي ئاسووده ي هه لده مژن، به لکو ته نانه ت ئه و ره فانه ي (كارمىلا) له خو ده گرن وه ک ئه وه ي لاپه ره کانى ئه م کتبه له خو ي گرتو وه، بئنه وه ي به خوین سور بى ت.

نووسينه کهى «شريدان لوفانو» نووسينىکى ته و او خوديه، ئه و له سه ره تا وه به ره و ئه وه ده روا ت ئه دى بى کى راسته قينه بى ت، نه ک ته نها گيره ره وه يه کى چيرۆکى تر سناک، با باسى ئه وه ش بکه ين که ئه و چيرۆکى نامۆ و هونرا وه ي سۆزداريشى نووسيو ه که شيو ازى کى گوند نشينى به سه ر ياندا زاله.

له سالى (۱۸۱۴) له «دبلن»، پايته ختى «ئيرله ندا» له داى کبو وه، کو رى را گرى کى کلېسای پروتستانتى ئيرله ندى بو وه، هيشتا له قوناغى نا وه ندى دا بو وه ده ستى کرد به بلا و کردنه وه ي چيرۆک و هونرا وه سه ره تاييه کانى له هه ندى ک له رۆژنامه کاندا، به لام هه ميشه به ناوى خوا زرا وه وه.

كارمىلا

ماويهك وهك پاريزهر كارى كردهوه و لهو رپيهوه توانيى
هاوسه رگيرى له گهل (سوزان) خوشه ويسته كهى بكات، دواتر دوو
رۇمانى ميژوويى نووسى له سهر ئه و شيوازهى (والتهر سكوت)
پيى ناسرابوو.

دهيتوانى له سهر ههمان شيواز به ردهوام بيت ئه گهر سوزان-ى
هاوسه رى كوچى نه كردهيه..

له ماوهى سالانى دواترى دابرايدا له سالى (۱۸۶۳) دا پانزه
رۇمانى ديكهى نووسى، كه زورتيك له چيروكه كانى ناويان كاريگهر
بوون به بيرمه نديكى سوڤيى سويدى به ناوى (سویدنبرگ ۱۶۸۸-
۱۷۷۲) كه فهلسه فه كهى له سهر ئه وه به ند بوو كه ههر كه سيك يان
ههر شتيكى راسته قينه له م جيهانه دا نزيكىكى رۇحيى ههيه، به لام
بونه وه ره مادديه كه له راستيدا هيچ نيه جگه له ره نگدانه وهيه كى
نزيكه رۇحييه كه.

له گهل مردنى هاوسه ره گه نجه كهى، سه راپاي جيهانى
«شريدان» تاريك بوو، هيچى بو نه ما ئه وه نه بيت له ناو كوшке
گرانبه هاكهى له دبلن خوى دابريت له خهلكى، و برياريدا ئه وهى
له ژيانى ماوه بو نووسين تهرخانى بكات، ته نيابيه كهى گورى بو
نووسينى دهقى پرله تارمايى و ترس له جيهانه كهى ديكه...

به مشيوهيه بوونه وه ره كانى ناو ئاوينه به هيزه وه له نيو گيرانه وه
و چيروكه كانى «شريدان» دا ئاماده بيان په يدا كرد، ئه و چيروكه كانهى
دهنووسى كه كه شوهه واى شه وانه يان تيدايه، باسكردن بوون له
جيهانتيكى پرله تارمايى و خوئمنره كان.

ئەو نووسەرە دابراوہ لە جیھان بە پێی نووسەرەوانی
ژیاننامە کە ی، سوربوو لەسەر ئەوێ لە شەودا و بەرلە خۆرەھە لاتن
و بە پینووسیکی رەساس لەسەر دەفتەریکی کراوہ کە لەسەر
ئەژتوکانی دایدەنا، بنووسیت. بە پشتبەستن بە رۆشنایی مۆمیک.
وہک دەگیردیتەوہ ئەو بەدریژایی چەندین سال تەنھا بە شەودا
نووسیویەتی، لە ترسی ئەوێ خەوتنی بێتە ھۆی پەیدا بوونی
تارماییەکان، ئەو لە چوارچێوہی ئەو کە شوھەوا یەدا ھەندیک لە
بەھیزترین کارەکانی بەرھەمھێناوہ، بێگومان لەوانەش رۆمانی
(کارمیلا).

رەنگە سەرەکیترین تایبەتمەندی لە رۆمانی (کارمیلا)
ئەوہ بێت کە نووسەر سوربووہ لەسەر ئەوێ لاپەرەکان بە ھیچ
کارتیکەریک پرنە کاتەوہ کە ھیچ زیادەرەویبەک دروستبکات،
کاروبار و پرووداوەکان لێرەدا بەشیوہیەک پروودەدەن کە زۆر نزیکن
لە سروشتییەوہ، ھیچ دەنگەدەنگ و ژاوہ ژاویک نییە، ھەموو
شتەکان بە ھیمنی دەرۆن، لە چەند رەنگیکدا کە دەکەونە نێوان
سێبەر و پرووناکییەوہ، بەو پێیە ی دراما راستەقینە کە لەناو ئاگایی
کەسایەتییەکاندا پروودەدات، بەتایبەت ئاگایی دوو کەسایەتییە
سەرەکییە کە: «کارمیلا» و خاوەنی کۆشکە کە، یان باشتر بلین لەناو
ھەستەوہرییەکاندا، لێرەدا ئەو لایەنە ھەستییە ئالۆزە دیتەبەرھەم
کە بال دەکیشیت بەسەر رۆمانە کەدا، تا لە کۆتاییدا کاریک بدات
بە دەستەوہ کە بە سیانەییەکی بەناوبانگ دەناس... ھەند کردن
زالبوون، پیلانگیری).

كارمېلا

كاتېكېش سېنەما ئەم رۆمانەي «لوفانو»يان ئاشكرا كرد، لانېكەم سى فىلميان لى بەرھەمھېنا كە گرنگترېنيان (فامباير - ۱۹۳۲)ى (كارل دراير)ى دانېماركى، بەناوبانگترېنيان (مردن چېژە - ۱۹۶۰)ى (رۆجىە فادېم)ى فەرەنسى، سىيەمىان و كەمتر گرنگەكەيان كە زياتر لە رۆمانە سەرەككېە كەوۋە نزيكە (عاشقانى خوئىنمژەكان - ۱۹۷۲)ى (روى وارد باكر)ە..

ئەوۋەي جىي سەرنجە ھەرسى فىلمەكە، ھەندىجار زيات لە پىويست، زياتر لەلايەنى سىكسى رۆمانە بنەرەتېيەكەوۋە نزيكبوونەتەوۋە.

رۆمانەكەي «شريدان لوفانو» كاري كرده سەر (برام ستوكر) كە دواتر (دراكوۋلا)ى نووسى، بەلام «ستوكر» تاكە كەسى كارتېكراو نەبوو، بەلكو كارەكەي «لوفانو» چەندىن نووسەرى گرنگى جولاند لە نموونەي (ھينرى جيمس) و (ئيمىلى بروننتى) كە جەختيان كردهوۋە تېروانىن بوۋ خوئىنمژەكان لە ئەدەبدا بەتەواوى گۆراوۋە، بە جورىك كە بوەتە تېروانىنكى رۆمانسى بەدوور لە توندوتىژى بوئەوۋەي زياتر لەدەورى ھەستەوۋەرىي كەسەكان و خودبوونىدا بخولتتەوۋە..

(كارمېلا) لە دووايىن ئەو رۆمانانە بوو كە «شريدان» نووسىويەتى، كە دواي دوو سال لە تەواو بوونى لە «دبلن» كۆچى دوايى كرد، واتا لە سالى (۱۸۷۳) لەكاتىكدا تەمەنى پەنجاو نوو سال بوو.

وەرگىرى عەرەبى

تہ نیا حاجی

Tanya Haji | تہ نیا حاجی

public channel

Description

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

♥ چہ نالیک تاییہ ت بہ کتیب و بابہ تی جیاواز ♥

ئہ م کتیبہ لہ لایہن { نازیزیکی چہ نال }
کراوہ بہ دیاری بو خوینہ ران

چہ نال

<https://t.me/tanyahaji7>

t.me/tanyahaji7

Invite Link

ترسىكى پيشوختە

لە ھەرىمى (ستىريا) - يان دلى سەوزى «نەمسا»؛ وەك ناودەبرىت، ئىمە لە قەلايەك نىشتەجىين لەگەل ئەوھى بەھىچ جۆرىك لە خۆشگوزەرانەكان نىين، بەلام كەمترىن داھات لەم پارچە زەوييەدا خۆشگوزەرانىت بۆ دەستەبەر دەكات و ھەشتسەد يان نۆسەد جونەى لە سالىكدا بەسە بۆئەوھى شتى سەرسورھىنەر بىتە ئاراوە. تەنياحاجى

باوكم بنەچەى بەرىتانييە و لەوئىش لەدايكبوو، ھەروەھا منىش ناوھەكەم بەرىتانييە لەگەل ئەوھى ھەرگىز نەچوومەتە ئىنگلتەرا، بەلام ھىچكات بەبىرمدە نەھاتووھە كە چۆن بېرىك پارەى زياتر خۆشگوزەرانىمان لەم پارچە زەوييە دابراو و سادەيەى جىھاندا زياتر دەكات.

باوكم لەلای حكومەتى نەمسا كارى دەکرد، پاشان خانەنشىن بوو و ئەم كەرتەى كرى كە چەند مولكىكى تىدا بوو، گرىبەستىكى راستەقىنە بوو، ھىچ شتىك نەبوو ھىندەى زەوييەكەى ئىمە جوان و دوورەدەست بىت. بەجۆرىك كە دەكەوتە شوئىنىكى بەرزى جەنگەلى و پرىگاكەشى دىرىن و تەسك بوو، كە بەبەردەم پردىكى جولودا دەرۆشت كە چالىكى پرلە ئاوى لەژىردا بوو و مراوييەكان مەلەيان تىدا دەکرد و سەوسەنى سپىش رووى سەرەوھى تەنىبوو.

له گه ل هه موو نه وانه ی پيشوو، قه لاکه که په نجه ره ی زوری هه بوو و ته لاره گوتیه کان ده یان پروانی به سهر چه وشه یه کی فراوانی پرله دارستاندا، له لای راستیشه وه پردیکی گوتی شورده بووه وه به ناراسته ی ده وه نه کاندای.

پیشتر پیمگوتیت نه مه شوینیکی نادیار بوو، پئویسته باوه ږم پی بکه یت چونکه نه گهر خوت به چاوه کانت سه یری ږینگاکه بکه یت ده بینیت که دارستانه که پانزه میل به ره و لای راست دریز ده بیته و و دوانزه میلش به ره و باکور، نزیکتین گوندی ئاوه دان لیانه و ده که وته دووریی حهوت میل به ره و باکور و نزیکتین قه لاش نه به هایه کی میژوویی هه بیت قه لای (شیلزدورف) ه که بیست میړ له لای راسته وه دووره.

گوتم (نزیکتین گوندی ئاوه دان)؛ له بهر نه وه ی گوندیکی ویرانه هه یه که سی میل له بهری خوراواوه دووره، کلن سایه کی بچوکی تیدایه که سه قفی نییه، هه روه ک گوړی خیزانی (کارنشتاین) ی شیوو وه ی لییه که شوینه واریان نه ماوه و خاوه نی نه و کوشکه ویرانه یه بوون که له ناو دارستانه که وه به سهر شاروچکه که دا ده پروانیت. به لام له باره ی هوکاری چولکردنی نه و ناوچه شوومه وه نه فسانه یه که هه یه که دواتر بوت باس ده که م.

بیگومان ده بیت ئیستا باسی نه و که سانته بو بکه م که له ناو قه لاکه دا له گه لماندا ده ژین، له گه ل نه وه ی خزمه تکار و نه و شوینکه و تووانه ی تر نارمیرم که له به شه کانی قه لاکه دا ده ژین، بویه بیده نگبه و هه ست به سه رسامی بکه!

ههشت سال تیپه‌ری به‌سه‌ر روودانی چیرۆکه که‌مدا، له‌وکاته‌دا ته‌مه‌نم نو سالان بوو، له‌گه‌ل باوکم ده‌ژیم، ئه‌و باشترین مروّقی سه‌رزه‌وییه، به‌لام ئیستا په‌کی که‌وتوووه و به‌یه‌که‌وه ته‌واوی نیشته‌جیووانی قه‌لاکه‌ پیکده‌هینین. دایکم له‌ بنه‌ره‌دا نه‌مسایی بوو، و کاتیک گیانی سپارد من مندالیک بووم له‌ سه‌ره‌تای ته‌مه‌نمدا و له‌ژیر سایه‌ی دایه‌نیکی باشدا پیگه‌یشتم که‌ به‌ درێژایی ته‌مه‌نی مندالیم کاروباری منی گرته‌ ئه‌ستۆ. به‌جۆریک که‌ یادم نییه‌ رۆژیک روخساره‌ نه‌رمونیانه‌که‌ی خه‌یالی منی وشک کردبیت، ئه‌و ناوی خاتوو (بیروودون) بوو، له‌دایکبووی (بیرن) بوو، خوشه‌ویستی و دلنه‌رمییه‌که‌ی له‌ده‌ستدانی دایکمی بوو قه‌ره‌بوو کردبوومه‌وه که‌ له‌ بیره‌وه‌ری مندا نه‌بوو.

خاتوو (بیروودون) که‌سی سینه‌می سه‌ر میزی نانخواردنه‌که‌مان بوو؛ کچیکی دیکه‌ی له‌گه‌لدا بوو که‌ ناوی (دی لافۆنتین) بوو، ئه‌وه‌ی که‌ پییده‌وتریت یاریده‌ده‌ری دایه‌ن، که‌ به‌ پاراوی به‌ هه‌ردوو زمانی فه‌ره‌نسی و ئه‌له‌مانی قسه‌ی ده‌کرد، له‌کاتیکدا من و باوکم ماوه‌ ماوه‌ به‌ ئینگلیزی قسه‌مان ده‌کرد بوئه‌وه‌ی له‌بیرمان نه‌چیته‌وه‌ که‌ ئه‌مه‌ش شتیکی دروستکردبوو که‌ پتی ده‌وتریت (بورجی بابل)، که‌ بیگانه‌کان راهاتبوون له‌سه‌رئه‌وه‌ی پتی پیکه‌نن. سێ کچ هه‌بوون که‌ له‌ ته‌مه‌نی مندا بوون، که‌ جاریک ئه‌وان سه‌ردانیان ده‌کردین و جاریکی تریش من سه‌ردانم ده‌کردنه‌وه، به‌لام ده‌توانم بلیم من به‌ته‌واوی ته‌نیا بووم. دوو دایه‌نه‌که‌م به‌رده‌وام ناگادارم بوون، هه‌روه‌کو ده‌توانیت مامه‌له‌کردنیان بخه‌ملینیت له‌گه‌ل کچیکی به‌ناز که‌ هه‌رشتیک چه‌زی له‌ کردنی بیت باوکی بوو ده‌سته‌به‌ر

ده کات. يه کهم پرووداو له ژيانمدا کاريگه رييه کي ترسناکي له سهر ژيان و له دهر وونمدا جيھيشت به جورنيک که له دهره وهی سنووری بهرگه گرتن بوو، له وانه يه پرووداويک بيت که زور گوئی پي نهدريت، به لام ورده ورده گرنگيه که يت بو دهرده که ويت.

ژووری دايهنگا (وهک نه و ناوهيان لي نابوو)؛ ژوورنيکي گه وره بوو که تهنها بو من بوو، ده که وته به شي سهره وهی قه لاکه و سه قفيکي چه ماوهی هه بوو که له داربه پروو دروستکرا بوو، ده بيت له تهمه ني شش سالي دا بووبم کاتيک له خه و هه ستام و چاوم به ژووره که دا گيړا و دايه نه کهم نه دی له لامه وه، هيچ ترسم لي نه نيشت له بهرته وهی له به ختي باشم هيچ چيرؤکيکي تارمايه کانم نه بيستبوو، له و چيرؤکانه ی که واده کهن سهرمان بکه ينه وه به ژير به تانييه که ماندا کاتيک دهنگي چيره ی دهرگا که ديت يان تيشکي مومه که ده له ريته وه و ستووني سيسه مه که واده ورده که ويت که بجوليته وه، به لام بيتاقت بووم به هوی ته وهی هه ستم به فهرامؤشکرانم ده کرد و له سهرسوپماندا ده ستم به گريانيکي به کول کرد کاتيک پوخساريکي جوانم بيني له تهنيشت جيگای نووستنه که وه بوم دهروانيت، پوخساري کچيکي گه نج بوو که له سهر ته ژنو دانيشتبوو و ده سته کاني له ژير به تانيي سهر سيسه مه که وه بوون، ياريي به مووه کاني قزم کرد و پاشان له تهنيشتمدا پاکشا و بولای خوی پايکيشام. به پيکه نينيکدر، هه هينده ی نه برد هه ستم به ئاسووده يي کرد و چاوم چووهر به لام له ناکاو هاواریکم لي هه ستم کاتيک هه ستم کرد و دوو دهرزي چووبن به سنگمدا، له و سته دا که ته مه ش

كارمىلا

كچە گەنجە لەسەرخۆ بگەرپتەوۋە دواوۋە بېئەوۋەى چاۋى لەسەرم
لابيات و پاشان لەژىر سىسەمە كەوۋە خۆى شار دەوۋە.

بۇ يە كەمجار ھەستم بە ترس كرد و بە ھەموو ھىزى خۆم
ھاوارم كرد، بە خىرايى دايەن و بەرپۆۋە بەرى مال و خاتوو (دى
لافۇنتىن) خۆيان كرد بە ژووردا و ئەوۋەى بەسەرم ھاتبوو بۆم
گىرپانەوۋە. بە لام بە راستيان نەزانى و ھەولە كانيان بۇ كەمكردنەوۋەى
ترسە كەم دەستپىكرد. ھەرچەندە من بە ھۆى ئەوۋەى مندالىكى
بچوك بووم زۆر تىنەدە گەيشتم، بە لام ھەستم دە كرد پەنگيان پەريوۋە
لەو ترسە زۆرەى بۆيان دروستبوو، و بىنىم بە دزىيەوۋە سەيرى ژىر
سىسەمە كەمىان دە كرد و ژوورە كە و كانتۆرى جەلە كانيان دەپشكىنى؛
پاشان بەرپۆۋە بەرى مالە كە گوتى: (دەست لە جىگا كە بدە؛ ھىشتا
گەرمايى ماوۋە ئەمەش واتاى ئەوۋەى كەسىك لىرە پال كە وتوۋە!)

لە ياد مە كە خاتوو (بىرودون) دەستى خستە سەر شانم و
سىانە كەى تر پشكىنننن بۇ سنگم كرد و گوتيان ھىچ نىشانە يەك
نىيە كە راستى ئەوۋەى بۆم گىرپانەوۋە بسەلمىنىت. سەرەپاى ھەموو
ئەوانەى پروویدا ئەو سى ئافرەتە بە درپژاى پۆژ لە تەنىشتىدا
مانەوۋە و لەو پرووداۋە شەوۋە بە نۆرە شەوانە بە ديارمەوۋە ئىشكىان
دەگرت لە جىگا كە مدا تاكو تەمەنم بوو بە چواردە.

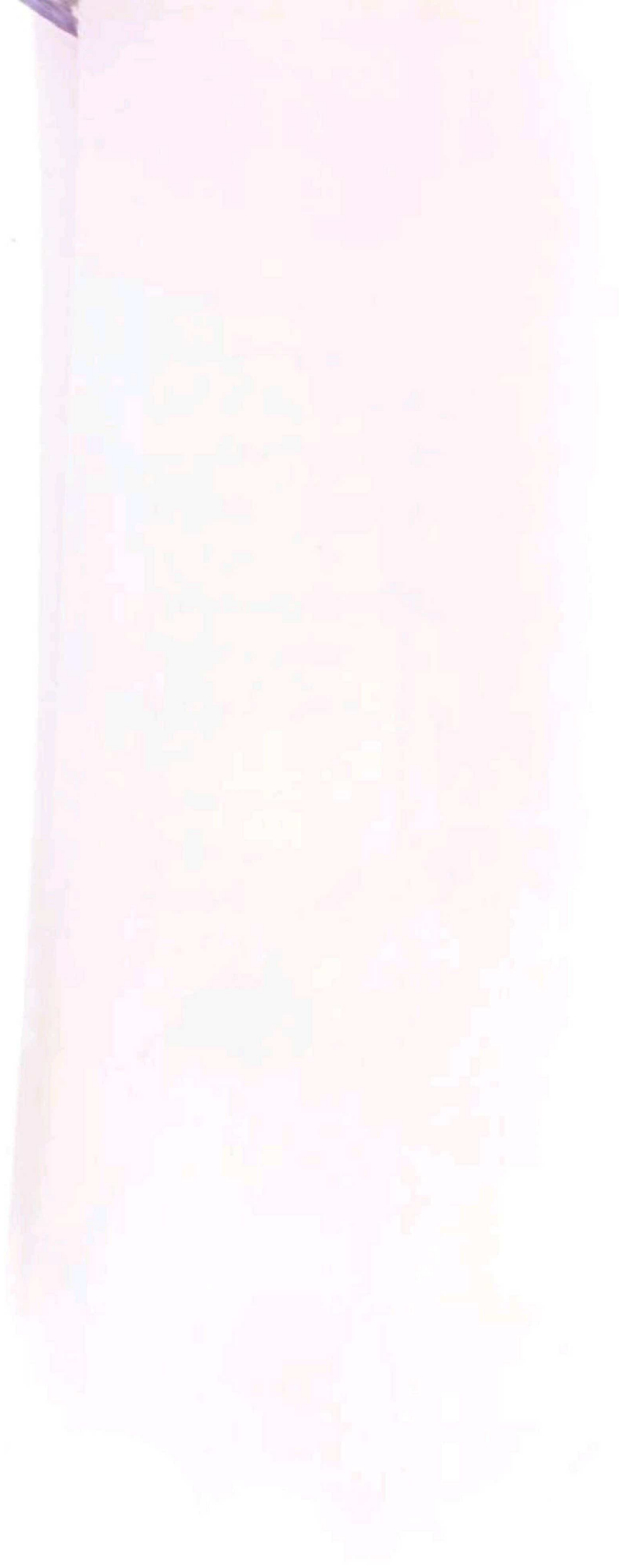
ئەوۋەى پروویدا منى كرده كەسىكى زۆر تورە، تا ئاستىك كە
پىويستم بە بىنىنى پزىشك بوو، بە باشى روخسارە بىتاقە تە كەيم
لە ياد ماوۋە كە دركەو مىكوتە تاراددە يەك شىواندبووى، ئەو پۆژانە
دەھات بۆئەوۋەى دەرمانە كانم پىيدات.

به باشی له یادمه کاتیک باوکم هات و له تهنیشت جیگاز
 نوستنه که مه وه وه ستاو دهستی خسته سهر شانم و به خوشح...
 و به دهم سوعبه ته وه له گه ل په رستاره که دهدوا، پاشان گو...
 «مه ترسه، نه وه تهنها خه ونیکه و ناتوانیت نازارت بدات»...
 ههستم به ناسوودهیی نه ده کرد، له بهرته وهی دلنیا بووم نه و
 کچه گه نجه خه ون نه بوو.

خاتوو (دی لافونتین) پییگوتم نه و بووه که نه و شه وه هاتوو
 و له لامه وه خه وتوو، به لام من نه متوانیوه روخساری بناسمه وه،
 به وهوییهی له خه ویکی قولدا بووم، به لام نه وهی گوتی هیچ
 سه رنجمی رانه کیشا.

دوای نه وه پیریکی به ریز هات که پۆشاک قه شهی له بهردا
 بوو، و له گه ل دوو دایه نه که قسهی کرد و داوای له من کرد دهستی
 بگرم بۆ نه وهی نوژ بکهین و له دوایه وه بلیم: «خودایه له پیناوی
 یه سوع گوی له هه موو نزاکانمان بگره»، پیمواییت له وکاته دا
 نه وهی گوت چونکه من دواتر به بهرده وامی بۆ چه ندین سال
 ده موته وه، ههروهک دایه نه کهم داوای لیکرد بووم؛ پاشان نه و و سی
 ئافره ته که چه مانه وه و به دهنگیکی به رز نوژیان کرد، زوریک له
 یاده وه رییه کانی دواترم له یاد نه ما، به لام نه وهی پروویدا تا له ژیاندا
 ما بم له بیرمدا ده مینیتته وه.

میوان

ئیتسا دهستده کم به ناگادارکردنت له سهیرترین شت
که ده بیستیت، تهنانهت له وانیه باوهری تهواو به راستگویییم
نه کهیت، چونکه نهوهی روویدا دووره له هه لبهستن، به لکو خۆم
شایه تحالی بووم و به چاوی خۆم نهوهی روویدا بینیم.

سه رهتای هاوینیکی پرشنگدار بوو، کاتیک باو کم چه زیکرد
له ناو دارستانه کهی بهردهم قه لاکه مان پیاسه یه ک بکهین، پاشان
گوتی:

ته نیا حاجی

«جه نه پرال (شبیله زدورف) بهو خیراییه ی من ده مه ویت ناگات».
چه ند هه فته یه ک بوو بریار بوو بیت بوو سهردانمان و چاوه ری
بووین سبهینی بگات. ده بوو کچی براهی خاتوو (راینفلد) له گهل
خوی بهینیت، که من هیشتا نه مبینیوو. به لام وه کو ده و ترا به هوی
جوانیه له پرادده به ده ره که یه وه ژیری له سهردا نه ده هیشت؛ به لئیم
به خۆم دابوو که کاتیکی جوانی له گهلدا بیه مه سهر، به لام هه ستم
به بیهواویه کی زور کرد کاتیک قسه کهی باو کم بیست، بهو پییه ی
نهو سهردانه ماوه یه کی زور بوو له خهونه کانمدا ما بووه وه، به لام
ئیتسا له گهل بادا رویشت، پاشان پرسیم:

«که واته کهی دیت؟» به گله یه وه وه لامی دایه وه:

«سورم له سه ره نه وهی که بهرله هاتنی پایز نایهت، واتا له ئیتسا وه
تا نزیکه ی دوو مانگی تر. به لام من زور دلنیام که هه رگیز نهو
هه لهت بوو ناره خسیت که خاتوو (راینفلد) بناسیت».

به خیرایی وه لامم دایه وه: «له بهر چی؟»

باوكم گوتى: «چونكه نه و گه نجه به سته زمانه گياني سپاردووه؛
 نه متوانى پيت بليم، چونكه كاتيك نامه كه ي جه نه پالم پيگه يشت
 نه و روزه ئيمه به يه كه وه نه بووين».

شوكيك داىگرتم كه جه سته مى تووشى له رزين كرد، راسته
 جه نه پال (شيلزدورف) له نامه يه كى پيشوويدا نزيكه ي شه ش
 ههفته له مه و بهر ئاماژه ي به وه دابوو كه به و باشييه نيه كه ئاواتى
 بو ده خوازيت، به لام شتيكى وا نه بوو كه بيرمان بو نه وه بچيت
 رووداويكى خراب رووده دات.

باوكم ده ستي دريژ كرد و نووسراويكى پيدام، كه ئاماژه ي نه وه
 بوو نه م نامه يه له لايهن جه نه پال (شيلزدورف) ه وه پي گه يشتووه،
 ديار بوو كه به شله ژاوييه كى زوره وه نووسرابوو. له سهر كورسيه ك
 له ژير سييه رى دره ختى زهينه فونه كه دانيشتبووين و خوړيش
 به ره و ئاوابوون ده چوو، و نه و رووباره ي له بهر ده ماندا بوو په ننگى
 نه رخه وانى ئاسمانى تيدا په خش ده بووه وه.

نامه كه ي جه نه پال له هه نديك شويندا زور توند ده بوو،
 هه نديجاريش دژيه ك بوو به جوړيك من دوو جار له به رده مى
 باوكمدا به ده نكيكى به رز خويندمه وه و تيگه يستم كه نه وه ي
 روويداوه عه قلى له سه رى جه نه پال په راندووه؛ ناوه روكه كه ي
 به مشيوه يه بوو:

«نه وه ي خو شمه ويست له ده ستم داوه.. نه متوانى له روزه ي
 رابردوودا كه دوايين سته كانى (بیرتا) ي ئازيز بوو بو ت بنووسم،
 نه و نه ترسييه كه م نه ده زانى به رله وه ي رووبدات و كاتيك ليى
 نه كار له كار ترازابوو.. به ناشتى و بي به ريانه كوچى

كارمېلا

کرد و شهيتان ناپاکی له میواندارییه کهم کرد و کاری نه گریسی
خوی کرد؛ پیمو ابو میوانداریی دلخوشی و بیتاوانی ده کهم وهك
دوو هاوړی منداله کهم، به لام خوییه هاوار! سوپاس بو خودا که
ژیانی به جیهیشت بیته وهی هوکاری دهرد و نازاره کانی بزانیته.
هموو پاشماوهی ژیانی خوم تهرخان ده کهم بو شوینپییه لگرتنی
ئه و شهیتانه و پیم و تراوه که ده توانم ئه و نیازم به دیبهنیم، به لام
تروسکایی پوناکییه که نییه پیم نشان بدات..

ناتوانم له ئیستادا هموو هیزی خوم کو بکه مه وه له بهرته وهی
شپرز و په شوکاوی چاو و بیناییم، کاتی خوم تهرخان ده کهم بو
لیکولینه وه له و بابته هی له وانه یه بمگه یه تیتته (قیه ننا)، کاتیک به ناگا
دیمه وه و ئه گهر به زیندووی مامه وه له ماوهی دوو مانگی داهاتوو
به یه که ده گین، تا کو ئه و شته ت پچ بلیم که ئیستا بویری نووسینیم
نییه له نیو ئه م وشانه مدا.. مالئاوا و له پیناوی مندا نوژ بکه هاوړی
نازیز».

به م وشه مه ته ل ئاسایانه کوتایی به نووسینه که هی هینا، له گه ل
ئه وهی من (بیرتا راینفلت) م هرگیز نه بینیبوو، به لام چاوه کانم
پر بوون له فرمیسک. نامه کهم گه پرانده وه بو باو کم و له و کاته دا خور
ئاوا بو بووو و تاریکی بالی کیشابوو به سه رماندا.

ئیواره یه کی پر رووداوی یه کله دواوی یه که بوو، و به رده وام
بووین له پویشتن. به دهم گفتوگو کردن له باره ی واتای نامه
سهیره که و میلیکی ته واو له قه لاکه دوور که وتینه وه، له کاتیکدا
مانگ له و شه وه دا دهره وشایه وه، پاش که میك چاومان به خاتوو
(بیرودون) و خاتوو (دی لافونتنین) که وت که هاتبوونه دهره وه بو

چيزوهرگرتن له رۇشنايى مانگ.

ئەو شوئنهى پيادا تىپه رين ئىستا له بهرچاوماندايه، رىگاگه مان
دهبىنى درىژ بوو بوو وه بهرهو پردىكى داخراو، كه قه لايهك
له بهرده ميدايه كه له سهرده مى پيشوودا باشتىن پاسهوانى
هه بووه. گردىك له پشت قه لايه وهيه كه به دار و درهخت
داپوشراوه و كومه له بهردىكى له سهره كه لقى لاولاوه كان
به سهريدا درىژ بوونه ته وه، ههركات بارسته يهك ته م بهر زده بيته وه
بو ئاسمان وهك ئەوه وايه ئاسمانى به چىنىك له هه ور داپوشىبيت،
رووباره كه واده هاته بهرچاومان وهك ئەوهى به ئاراستهى رووناكىي
مانگ بچىت.

هيج ديمه نىكم نه بينوه هيندهى ئەمه جوان بوويت، به لام
دواى ئەو هه والهى كه بيستان له بهرچاومان به خه م و خه فته
ته نرا، من و باوكيشم به بيدهنگى چاومان برىبووه ديمه نه كه.
خاتوو (بىرودون) ئافره تىكى توندوتول بوو له ناوه راستى
ته مه نيدا؛ به شيوه يه كى شاعيرانه بانگى ده كرد و قسه ي ده كرد،
له كاتىكدا خاتوو (دى لافونتين) كه باوكى ئەلمانى بوو زور گرنگى
به جادو و جيهانه نه بينراوه كان ده دا؛ ئەفسانه يه كى ده گىرايه وه
كه ده يگوت كاتىك مانگ له شوينىك به م به هيزيه ده دره وشيته وه
به دلنيايه وه چالاكيه كى رۇحى بالده كيشيت به سه ر شوينه كه دا
و به شيوه يه كى ناراسته وخو كارىگه رىي له سه ر دۇخى ژىرى و
خه وبىنين ده بيت، هه روهك كارىگه ريه كى ماددىشى ده بيت له سه ر
ژيانمان، پاشان گوتى ناموزايه كى هه يه كه له كه شتويه كى بازرگانيدا
كار ده كات، له شه ويكى وهك ئەمشه ودا له سه ر پشت پاكشاپوو

کارمیلا

سهیری پرووناکیی مانگی ده کرد؛ له خه ونیدا بینیی پیاوئیکی پیر
ههردوو رومه تی پرووشاندووه، کاتیک له خه و ههستا بینیی شیوهی
پوخساری شیواوه و هیچکات وهک خوی لی نه هاته وه.

باو کم به دوایدا گوتی: «من ئەمشه و ههست به خه مۆکیه کی
نیگه رانکه ده کهم». ساتیک بیدهنگی به دوا دا هات و دواتر
هه ندیک له دهسته واژه کانی (شکسپیری) دهوته وه که پارێزه ری
زمانی دایکه مان بوو، پاشان گوتی:

«به پراستی هۆکاری بیزارییه کهم نازانم، گومان ده به م خه میکی
گه وره به خیرایی به ره و پروومان دیت؛ پیموایه نامه که ی جه نه رال
پۆلیکی گه وره ی هه یه له و پرووه وه».

له و کاته دا گویمان له دهنگی پیتی ئەسپ بوو که گالیسکه یه کی
به سه ر پینگا که دا راده کیشا و یه کسه ر دوو سوارمان بینی که به سه ر
پرده که دا په رینه وه و گالیسکه یه کیش به دوا یانه وه بوو که چوار
ئەسپ رایانده کیشا، پاشان له دوا ی گالیسکه که شه وه دوو سواری
تر هه بوون.

تیگه یشتین که که سیکی خاوه ن شکۆ له ناو گالیسکه که دایه
و به سه رسامییه وه سه یرمان ده کرد.. پاش ساتیک، دیمه نه که
کاریگه رتر بوو و هه رکه گالیسکه که گه یشته سه ر چه ماوه ی
پرده که تووشی شله ژان بوو و وه رگه را و هه موو ئەوانه ی ترساند
که له گه لی بوون و سه رنشینه کان به خیراییه کی زۆر به ره و لای
ئیمه هاتن؛ ئەوه ی زیاتر دیمه نه که ی کاریگه ر کردبوو ئەو قیزه
میینه یانه بوو که له په نجه ره کانی گالیسکه که وه ده هاتنه ده ره وه.

حهزى زانينمان واىکرد بهره ولایان بچين به ترسيکه وه لهو
 ديمه نانهى هاتبوونه بهرچاومان، باوكم خوراگر و بيدهنگ بوو،
 له كاتيكدا ترسه كه مان له برى خومان ده دوا. به لام ترسمان دريژهى
 نه كيشا، به وپييهى بينيان له سهر ريگاكه درهختيكي زهينه فونى
 گه وره كه به رامبه ر خاچيكي به ردینی زه به لاج بوو نه سپه كانی
 ترساندبوو و پويشتنيانی شله ژاندبوو و له پيرهوى خويان
 لاياندا بوو، به جورنك كه تايه كانی گاليسكه كه كيشابوويان به
 ره گى درهختى زهينه فونه كه دا، به خيراى چاوم داخست، بونه وهى
 نه و پرووداوه نه بينم له نيو هاتوهاواری دوو دايه نه كه دا.

نه وهى له دواى نه و ساته بينم زور سهر بوو؛ دوو سوارچاك
 له سهر زهوى كه وتبوون له بهردهم گاليسكه يه كى وهرگه راودا
 كه كه وتبووه سهر تهنیشت و يه كيك له تايه كانیشى په ريبوو.
 سوارچاكه كان پاشاوه كانیان ده ته كاند و له تهنیشتيشه وه
 وهك دياربوو خانميكي به ريز و خاوهن دهسه لات وهستابوو و
 دهسته كانی خستبووه ناو يهك، وا ديار بوو چاوه كانی پرپوون
 له فرميسك، چونكه ماوه نا ماويهك دهسته سريكي به ره و لای
 چاوى به رزده كرده وه، پاشان جهستهى خانميكي بچكوله يان له ناو
 گاليسكه كه هينايه دهره وه كه پیده چوو گیانی له دهستداییت.

باوكم له تهنیشت خانمه كه وهستابوو و كلاوه كه ی به دهستيه وه
 بوو وهك نه وهى بيه ویت پيشنيازی يارمه تیی بو بکات، به لام
 خانمه كه سهرگردان بوو و چاوه كانی له سهر نه و خانمه بچكوله يه
 بوون كه بردیانه كه نار چالیکه وه و واديار بوو گوئی له وه نه بوو
 كه پنی گوت.

كارمىلا

پاش ماويهك لىي نزيكبوومهوه و بينيم تووشى شو كىكى گهوره بووه، به لام به دلنيايييهوه نه مردبوو، باوكم په نجه كانى خسته سهر مى بوئه وهى لىدانى دلى بگرىت و نه و خانمى دلنياكردهوه كه له كوتاييدا باسم كرد به وهى دلى به هئواشى لىده دات و نارىكوپىكه، به لام ههستى پى ده كرىت. راسته وخو دهسته كانى خانمه كه چوونهوه به ناويه كدا و چاوى برپيه ئاسمان وهك ئه وهى سوپاسى خوئى ده برپىت، پاشان گه رايه وه سهر سروشته دراميه كهى خوئى كه پىده چوو شىوازىكى ژيان بىت له لاي هه ندىك كهس.

نه و خانمه بالايه كى به رزى هه بوو وهك لقىكى به رز، جوان و روخسار گونجاو بوو و مه خمه لىكى رهشى له بهردا بوو كاتىك گويم لىبوو گوتى:

«ده بينىت من بو چاره رهشى و ناره حهتى له دايكبووم؟ نه وه تا له گه شتى مردن و ژياندام، نه گه ر كاترمىريك له كاتم له دهست بدهم وهك ئه وه وايه هه موو شتىكم له دهستدا بىت، چىتر پارچهى جه رگم تا ماويه كهى درىژ وهك خوئى لى نايه ته وه، پىويسته به جى بهىلم، چونكه من تواناي به رگه گرتم نيه».

پاشان رووى قسهى كرده باوكم و گوتى: «گه وره م ماوهى چه ندمان ماوه بو نزيكترين گوندى ئاوه دان لىره وه؟ پىويسته لىره جى بهىلم، تا سى مانگى تر ناتوانم منداله كه م بينم يان هه والى بىستم».

باوكم بولاي خو م راكىشا و چرپاندم به گوئيدا: «بابه، پى بلى با له لاي ئىمه بمىنئته وه، زور باش ده بىت نه گه ر لىره بمىنئته وه».

شریدان لوفانو

باو کم به ده نگیکی بیستراو گوتی: «نه گهر نه م خانمه به پریزه
گه وره یی بنوینیت به جیهیشتنی کچه که ی له ژیر چاودیری
منداله کم و دایه نه که یدا و پریگای میوانداریکردنیم پیدات تا کو
جاریکی دیکه پریگای ده که ویته وه نه م شوینه، نه وه گه وره ییه
له لایه ن نه وه وه و ده بیته مایه ی خوشحالیمان و به وردیه کی زور
چاودیری ده که ین نه گهر شه ره فی متانه کردنمان پی ببه خشیت
له وه دا».

خانمه که به شله ژانه وه وه لایه دایه وه: «له توانمدا نییه گه وره م،
نه وه نیشانه یه کی به پریزی و به خشنده یی ئیوه یه».

باو کم گوتی: «به لکو نه وه به خشنده ییه که له کاتی گونجاودا
پرووی تی کردووین، کچه که م تووشی بیھیوایی بوو بوو به هوی
شکسته یینانی سهردانیکه وه بولامان که خوشحالیه کی زوری
به ناوچاوانه وه بوو و نزدیکترین گوندی ناوه دانیش لیره وه زور
دوووره و بو منداله که ت گونجاو نییه و ناتوانیت بیبه ییت بو نه و
گه شته بی نه وه ی ژیانی بخه یته مه ترسییه وه».

نه و خانمه زور به پریز و تایبه ت بوو و تا ناستیک که نه وه هسته ی
له لات دروستده کرد که خاوه نی پیگه و گرنگیه کی تایبه ته، نه گهر
چاو له گالیسکه گرانبه ها که ی نه پوشین. گالیسکه که راستکرایه وه
و سه ره نوئی به سترایه وه به نه سپه کانه وه، له وکاته دا خانمه که
نیگیاه کی بو بچکوله که ی کرد و پاشان ناماژیه کی بو باو کم کرد و
به روو خساریکی یه کلابوو وه چرپه یه کی کرد و چه مییه وه و لیهان
دووور که وته وه.

كارمىلا

سەرسام بووم چونكە باوكم ھەستى بە گۆرانكارىيە كانى نە كرد
و ھەزى زانين زۆرى بۆ ھىنام تا بزائم ئەو چرپە و قسە يەى
لە ماوھى سى خولە كى تەواودا لەنيوانياندا پوویدا چى بوو،
پاشان چەند ھەنگاويك پۆيشت بەرەو ئەو شوينەى بچكۆلە كەى
تیدا ئۆقرەى گرتبوو، بەدەوریدا دەھات و دەچوو و دەيچرپاند بە
گویدا ھەك ئەوھى بە چەند وشە يەك پيرۆزى بكات و بە خىرايى
ماچىكى كرد و بەرەو لای گالىسكە كەى پۆيشت.
ھەردوو سوارە كە قامچىيە كانيان بەرزكردەوھ و ئەسپە كان
بە خىرايى دەرچوون و راستەوخۆ دوو سوارچاك بە شوينياندا
كەوتنەرى.

شريدان لوفانو

یادگارییه کانمان ئالوگۆر کرد

به و شیوهیه چاومان له سههر گالیسکه که بوو تاکو له ناو دارستانه کاندا که تهه دایبوشیبوون له بهرچاو ونبوو، دهنگی پنی ئهسپه کان له ناو ئهه و بیدهنگییه تاریکه دا بلا بوونه وه.

هیچ شتی کهمان بۆ نه مایه وه که بیسه لینیته ئه وهی پرویدا خه یالیک نه بووه جگه له و کچهی که دوا جار توانی بیته وه هۆشی خۆی و چاوه کانی بکاته وه. راسته و خۆ پرووی کرده ئه ولا و نه متوانی به باشی روخساری بیینم، پاشان گویم له دهنگیکی زۆر سازگار بوو که ههزت به بیستنی ده کرد گوتی: «کوا دایکم»؟

خاتوو (بیروودون) به خیرایی وه لامی دایه وه و که میک هیوری کرده وه تاکو پروودا وه که ی که وته وه بیر که نهینیه که ی له وه دا بوو که سیان ئازاریان پی نه گه یشت، کاتیکیش زانی که دایکی پۆیشتوو و جیهیشتوو و تاکو سی مانگی دیکه ناگه پیته وه بۆلای، دایه پرمه ی گریان و کاره که به مشیوهیه ی لیهاهت. ههنگاوم نا پرۆم بۆلای، له وکاته دا خاتوو (دی لا فونتین) قۆلی گرتم و گوتی:

«نزیك مه به ره وه، ده ترسیت؛ هه موو کاتیک یه که سی به سه».

له وکاته دا باو کم خزمه تکاریکی نارد و داوای لی کرد سواری ئه سپیک بیت و پروات به داوای پزیشکی کدا که نزیکه ی دوو فرسه خ له قه لا که مانه وه دوور بوو، له کاتی کدا خزمه تکاره کانی دیکه ژووریکیان ئاماده کرد که شایسته ی خانمه گه نجه که بیت.

ئەو شەوئە لە ژووری دانیشتن بووین باسی ئەو پرووداوەمان دەکرد کە ماوەیەك لەمەوبەر بەسەرماندا هات و لەوکاتەشدا میوانە کەمان چوو بوووە خەویکی قولەوئە؛ ژووری دانیشتنە کە زۆر فراوان بوو، بەجۆریك چوار پەنجەرە ی تێدا بوو کە دەپروانی بەسەر ئەو چال و پرده هەلواسراو و دارستانەدا کە پێشتر باسم کرد، بەتەواوی بە داری بەروو پروو پۆش کرابوو، کورسییەکانیش بە مەخمەلی سور داپۆشرا بوون لە کاتی کدا دیوارەکان بە چنراویك داپۆشرا بوون کە بە چوارچۆیە زەردی ئالتونیی گەورە دەورە درابوون. ئەوکات چامان خواردەو، چونکە باوکم هەمیشە جەختی لە خواردنەوئە نیشتمانی دەکردەو بە رێکوپێکی لە گەل قاو و خواردنەوئە کانی دیکە.

لەوکاتەدا خاتوو (بیروودون) گوتی: «چەند جوانە ئەو خانمە، جوانترین کەسە کە چاوەکانم بینیویەتی و لە تەمەنی تۆدایە، ئای چی بولبولیکە، سازگارترین دەنگی هەیه کە تا ئیستا بەر گویم کەوتبیت».

خاتوو (دی لا فۆنتین) پرسیی: «ئایا کەستان ژنیکی بینی کە لەناو گالیسکە کەدا بوو و لە شوینی خۆی نەجولا، تەنانەت کاتیک گالیسکە کەشیان رێککردەو؟ هیچ کاردانەوئەیه کی نەنواند و تەنها لە پەنجەرە کەوئە سەیری دەکرد».

خیرا وەلامان دایەوئە: «نا، شتیکی لەوشیوئەمان نەبینی».

دەستیکرد بە وەسفکردنی شیوئە ژنە کە: «پروخساریکی اشیرینی هەبوو، پۆشاکیکی رەشی لەبەردابوو و پەرۆیه کی بەیەو پێچابوو، چاوەکانی گەورە و بریقەدار بوون و لە

سەيركردن لە پەنجەرە كەووە نەدەپران، زياتر لە شەيتانكى شەرەنگيز دەچوو».

ديسان گوتى: «ئەي شىوھى خزمەتكارە شەرەنگيزە كە تان بينى كەواتە؟»

باوكم بە دەم پويشتنى بۇ جىگا كەي خۆي وەلامى داىه وە: «بەلى، ئەوان پوخساريان ناشيرين بوو و سىمايە كى تاوانكاريان ھەبوو، ھىوادارم ئازارى ئەو خاتونە داماوە نەدەن، بەلام بە ھەرحال ئەوان لىھاتون».

بە كەمىك ھىواوہ وەلامى داىه وە: «ھىوادارم ئەم خاتونە بچوكە بە يانى ھەموو پووداوہ كە مان بۇ بگىرپتە وە».

باوكم وەلامى داىه وە و زەردە خەنەيە كى ئالۆزى خستە سەر لىوى وەك ئەوھى زياتر لەوھى دەرىدە پريت بىشارپتە وە: «وانازانم بىكات».

پاش ماوہيەك، من و باوكم بە تەنھا ماينە وە، پرسىارم لىكرد لە بارەي ئەو شتەي خانمە كە پىيگوت بەرلە وەي پروات، بە خىرايى وەلامى دامە وە:

«ئەو خاتونە ھەزارە ھەستى بە جۆرىك لە شەرمە زارى كرد ئەگەر مندالە بچكۆلە كەي لىرە بە جىبھىلت؛ چونكە ئەو خاتونە بچكۆلەيە كە سىتتییە كى لاوازی ھەيە، بەلام ھىچ تۆرەيە كى گوماناويى نىيە و ھىچ شتىكى بە خەيالدا نايەت كە بوونى نەبىت».

بە كەمىك گومانە وە وەلامى داىه وە: «چەند نامۆيە وتە كەي، بە ھىچ شىوہيەك پويستى پىي نەبوو».

به گله ييه كه وه پيگوتم: «راي تو هه رچيهك بيت له راستي
 وته كه ي نه و ناگوريت، وتيشي كچه كه ي به فهره نسي قسه ده كات
 و يهك وشه ش له باره ي راستيه كه يانه وه ناليت؛ له خودا ده پاريمه وه
 كه به ميوانداري كردن لني بيه قليبه كم نه كرد بيت».

كه سيك له شار ژيابيت چيژي ناسيني كه سيكي نوي نازانيت
 لهم گوشه گيريه دا، من ناواته خوازي قسه كردن بووم له گهل
 ميوانه كه مان هه ركات پزيشك ريگاي نه وهم پيبدات.

پزيشك تاكو يه كي نيوه شه و نه هات، كه منيش نه وكات
 نه مده تواني زياتر بمينمه وه، پيگوتين دلي ناو ناخواته وه له باره ي
 دوخي خاتونه گه نجه كه وه و نه و تا ئيستا باشه و به مني گوت
 هه ركات بمه و يت ده توانم ببينم، منيش داوام كرد هه ر ئيستا چاوم
 پيي بكه و يت، خزمه تكاره كه هاته دهره وه و گوتي نه و ريگري ناكات،
 ميوانه كه مان له ناو جوانترين ژووري قه لاهه دا ده مايه وه، له سه ر
 راخه ريكي گرانبه ها، پارچه مه خمه له كان چوارده وريان دابوو
 و تابلوكان ته واوي شوينه كه يان رازاند بووه وه، هه موو شوئينيكي
 سيسه مه كه ي مؤمي لي دانرابوو و به جوانترين پوشاكه وه
 دانيشتبوو به جوړيك جليكي خه وتني دروستكراو له ناوريشمي
 پاك جوانيه كه ي داپوشيبوو كه به گول رازنرابوو وه.. به لام پيتان
 ده ليم كه چي وايكرد له سيسه مه كه ي نزيك بيمه وه و به خيرايي
 بگه ريمه وه دواوه!

دلنيا بووم له وه ي نه و روخساره م بيني كه له روژيكي ته مه ني
 منداليمدا هاتبوو بو لام.. كه سالانيكه له بيره وه ريمدا ماوه ته وه و
 ترس ده خاته دلمه وه، هه مان نه و روخساره به ريزه كه دهربرينه كاني

پربوون له خەم، بەلام بەخىرايى لەنيو بىدەنگىيە كى زالبوو بەسەر شوينە كەدا، بە زەردە خەنەيە كى ناسك دەستپىشخەرىي كرد.

ئەو خاتونە بىدەنگىيە كەي شكاند و گوتى: «ئەو چى رىكەوتىكە! دوانزە سال لەمەوبەر شەويك لە خەونمدا پوخسارى تۆم بىنى و لەوكاتەو هەشتا لە بىرەوهرىمدا ماو».

هەستىكى ترسان داىگرتەم، بەلام بەسەرىدا زالبووم و وەلامم داىهەو: «منىش دوانزە سال لەمەوپىش پوخسارى تۆم لە خەونىكى راستەقىنەدا بىنى!»

زەردە خەنە كەي ناسكتە بوو، بەجۆرىك هەموو ئەو ترسەي داىگرتەبووم پەوييەو و هەستى دلنبايم بۆ گەرايەو، بۆيە بەخىرەتەم كرد و پىمگوت كە چەندە خوشحالم بە هاتنى. بە درىژايى قسە كردنم لە گەلى دەستيم گرتەو كە واىكرد چاوه كانى بگەشىنەو و كۆلمە كانى شىوہى شەرميان لى بنىشيت؛ منىش بەهەمان شىوہ شەرمەن بووم، بەلام هەلوئىستە كە واىكرد زمانم پارا و بىت و بگرە و رەي زياترى پىدام.

لە تەنىشتىيەو دانىشتەم و پىيگوتەم:

«دەبىت خەونە كەمت بۆ بگىرەمەو، سەيرە كە بەو روونىيە يەكتە بىنين.. لە تەمەنى شەش سالىدا بووم كاتىك بەيانىيەك لەخەو هەستام و خۆم لە ژوورىكدا بىنىيەو كە تەواو جياواز بوو لە ژوورە كەي خۆم؛ كانتۆرى جل و پلىكانە و كورسى تىدا بوو و خىزانە كە كەسى لىنە ما بوو جگە لە خۆم، بە سەرسامىيەو سەيرى دەورەبەرم كرد پاشان لەژىر جىگا كەو خۆم كىشايە دەروە بۆئەوہى بەرەو پەنجەرە كە برۆم، بەلام هەركە هاتمەدەر لە

جیگا که م گویم له دهنگی گریانیکی به کول بوو که ناچاری کردم
سهیری بکه م تا سه رچاوه که ی بزائم نه وکات توم بینی، ههروه کو
تیستا که ده تبینم؛ کچیکی جوان به قزیکه وه که رهنگی له رهنگی
تاله کانی تیشکی خور ده چوو و چاوه کانی که ههروه ک دهریایه کی
بیگه ردی زور شین بوون، باله کانم له گهردنت ئالاند و چووینه
خه وئیکی قوله وه.. پاش نه وه گویم له هاواریک بوو که وایکرد
به خیرایی هه ستمه وه و خوم فریبده مه خواره وه، بیربکه ره وه که
کاتیکیش له خه وه هه ستم ئاگام له خوم نه مابوو، دووباره خوم
له سه ر جیگا که م بینیه وه، له وکاته وه روخسارت لوجه کانی
میشکی جینه هیشته وه».

وه لامم دایه وه:

«نازائم ده بیت کامان زیاتر له ویتتر بترسیت، نه گه ر ناشیرین
بوویتایه به ته واوی ده توقیم، به لام جوانی توش له هی من که متر
نه بوو و منیش هه ر وه کو تو وابووم، هه ستمه که م بهرله دوانزه
سال چاومان به یه کتر که وتوو؛ هه ر له مندالییه وه له چاره نووسمان
نووسراوه که هاوری بین، چونکه من هه رگیز هاوریم نه بووه نایا
ده کریت به وشیه وه یه بین»؟

روانینیکی بو کردم که پر بوو له خوشی و شادی، تیکه ل بوو به
ههستیکی که مه ندکیشبوون به ره ولای، هه ستم کرد ماندوویی پرستی
لی بریوه بویه به خیرایی مالناواییم لی کرد و ئاره زووی شه وئیکی
خوشم بو خواست، پاشان به خیرایی هاتمه دهره وه و ته ی پزیشکه که م
بیره نیایه وه که داوای کرد بوو نه مشه و خزمه تکاریک له لای بمینیتته وه
و پیموت که به دلنیاییه وه دواتر نه وه ی پی خوش ده بیت.

بئیرا گه یاندم ئەوێ چاکه یه کی گه ووره یه له تۆوه و گوئی:
«من ناتوانم بخرم کاتیک که سنیکی تر له سه ر جیگا که م بیت،
راسته من له دز ده ترسم، جارنیک دزه کان ماله که مانیان بری و دوو
خرمه تکاریش کوژران، هه ربۆیه راهاتووم له سه رئه وه ی شه وان
دهرگای ژووره که م دا بخرم و پیموایت کللیکم بینی که له کیلونی
دهرگا که دا بوو».

له باوه شی گرتم و چپاندی به گویمدا:
«شه ونکی شاد نازیه که م، چه ز ناکه م لیت جیا بمه وه، به لام
به دلنیا یه وه سه یینی یه کتری ده بینینه وه».

سه ره جوانه که ی کرد به ژیر به تانییه که دا و چاوه کانی
چاودیری هه نگاوه کانمیان ده کرد، زۆر کاریگه ر بووم به و سۆزه ی
بو منی ده ربری له گه ل ئەوه ی شایسته ی نه بووم.
به یانی پۆزی دواتر به یه کگه یشتینه وه. جوانیه که ی وه ک
مانگی چوارده ی پر بوو و هه ردوو کمان یاده وه ریه که مان له بیر چوو
و زۆر پیکه نیین؛ ئەوه جوانترین شت بوو که پۆژنیک له پۆژان
چاوه کانم بینیویه تی.

رەفتارەكانى و پياسەيەكى كورت

پيشتر پيىمگوتن كە من شەيداي بووم، بەلام ھەندىك شت ھەبوو كە سەرنجراكيش نەبوون بەلامەوہ؛ ئەو زور دريژ بوو، جەستەي لاواز بوو و رەفتارى جوان بوو، بەلام زور بەھيواشى و بە ھەنگاوى قورس و تەمەلانە دەرويشت بەريدا، روخساريكى سافى بى پەلەي ھەبوو لەگەل قزيك بە رەنگى خۆلەميش، كە بە تالى ئالتوون رازينرا بوو ھەوہ.

جاريك، لە ژوورەكەي خۆي دانىشت بە دەنگيكي سازگار و كز لەگەل خۆي قسەي دەكرد كە وايكرد لە كونجكاويمدا بتەقم، خودايە! بريا ھەموو شتتيكم لەبارەيەوہ بزانييايە؛ بەلام ئەو خوگر بوو و پيى خوش نەبوو باسي خۆي بكات، يان لە شتيك كە پەيوەنديي بە ئەو ھەوہ ھەبيت، دان دەنيم بەوہي پەلەم كرد كاتيک ئاموژگاريي خانمە پۆشاك مەخمەلييەكەم فەرامۆش كرد، بەلام چي بكەم لەبەرامبەر ئەو كونجكاوييەم كە دانامركيتتەوہ؟ كيشەي چيە ئەو شتەم پييليت كە سووتاوم بۆ زانيي؟ من لەبەردەميدا بەلپنم پي داوہ كە ھەرگيز لە ژياندا ھيچ نەھينيەكي ئاشكرا نەكەم! زەردەخەنەيەكي ساردى ھەبوو ئەگەر ئاماژە بيت بۆ شتيك، ئەوہ ئاماژە بوو بۆ رەتكردنەوہي پيداني تروسكاييەكي رووناكي كە بەھۆيەوہ پەي بە راستييەكاني ببەم؛ دەمەدەميان نەكرد لەبارەي ئەوہي روويداوہ، چونكە ئەوہ بيئرخييە كە ناچاري بكەم شتيك بليت كە خۆي پيى خوش نيە...

له كوتاييدا رينگاي پيدام سى شت له باره به وه بزاتم نهك زياتر؛
 ناوى (كارميلا) به، له خيزانينكى ديرين و دهوله مهنده و ماله كه يان
 ده كه ويته خورناواوه، نه وهى گوت به بى نه وهى ناوى خيزانه كه ي
 يان ولاتى دايكيم پيبلت. پيموانيه هه رگيز بينارم كرد بيت،
 رينگره به كه ي جورنيك له خه مبارى تيدا بوو، هه روهك متهانه كردنى
 به من ده ربرى و گوتى: «خوت ماندوو مه كه نازيزه كه م، ته نها
 متهانه ت پيم هه بيت».

جارنيك ده مويست نامازه به كه ي پيبلنم و جارنيكيش ده مويست
 پرسيارى لنيكه م، به لام وشه كانى وايكرد هه ست به نالوزيه به كه ي
 پييشينه بكه م، هه روهك ماوه نا ماوه به كه باوه شى پيدا ده كردم و
 هه زم ده كرد خوم له ده ستى ده رباز بكه م، به لام سوده نه بوو.
 دهنگى هه روه كو سرود و گورانى سازگار بوو، هه ركات گونم
 له دهنگى بووايه خه وه نوچكه دايد هه گرتم و به رينه ده دام تاكو
 قوله كانى ليم دوورده خسته وه، به زمانينكى روون ناتوانم هه ستى
 خوم ده ربرم؛ له به كه كاتدا هه ست به شتيك و پيچه وانه كه شى
 ده كه م! شه يدايم و ده يبوغزيم، ئاره زووى نزيكى ده كه م و
 له هه مانكاتيشدا هه ست به رق ده كه م به رانه رى، باش له بيرمه
 كاتيك ده سال له مه و به ر به لايدا ده رويشتم به لام شاره زاي ناخى
 نه بووم و هيشتاش ده سته كانم ده له رزن كاتى باسى رووداوه كه
 ده كات؛ ته واو دلنيام كه رووداوى به به كه وه به ستر او له ژيانماندا
 هه به كه به يوه ستن به سوزه وه، به لام له نيو هه موو ياده وه ريه كانى
 ديكه دا له بيرده چيته وه.

کارمیلا

دهستمی ده گرت و ده یگوت: «تۆ هی منیت، بۆ هه تاهه تايه ده بینه یهك!» پاشان ده چوووه سه ر جینگاکه ی و منی به له رزینه وه جیده هیشت و ده مپرسی: «ئایا ئیمه نزیکین له یهك؟ مه بهستی چیه به دیاریکراوی؟ هه رکات به وشپوه نامۆیه قسه ده که یت هه سته که م که سیکی نامۆیت».

نه متوانی وینایه کی روون بکیشم بۆ ئه و ساتانه، ئایا خه له تاندنیکی پیسن؟ یان گری عه شقه؟

ئایا به هۆی فه رامۆشکردنی له لایه ن دایکیه وه شیت بووه یان وادیاره یاریه که له یاریه کانی خۆحه شاردان که له وباره یه وه له کتیبیکی کۆندا خویندوو مه ته وه؟ ئایا ده کریت کوریککی عاشق بیت له بهرگی کچیکدا و له پئی ئه و خانمه وه هاتوووه بۆ ئیره؟ پرساری زۆر بیران داگرتبووم، به لام راستیه که ده یوکاندنه وه و من دلنیا بووم له وه ی ئه و کچه، به ته واوی وه کو کچان ره فتاری ده نواند، ههروهك ئه و لاشه ی لاوازه که ئه وه ش بیری پیاو بوونی ره تده کرده وه.

به لای گوندنشینانی وه کو ئیمه وه ره فتاره کانی نامۆ بوون، دوای نیوه رۆ له خه وه هه لده ستا، جگه له شوکولاته ی گه رم هیچی تری نه ده خوارد، پاشان بۆ پیاسه یه کی کورت ده چووینه ده ره وه؛ به خیرایی ماندوو ده بوو و ده گه راینه وه بۆ ماله وه، یان له سه ر یه کیک له کورسیه کان له نیو دره خته کاندادا ده نه یشته.

ئه و ماندوو بوونه ته نها کاری له جه سته ی ده کرد، به لام ئاوه زی هه میشه هۆشیار بوو و زیره کیی هه رگیز ماندوو نه ده بوو. ئیوار، یهك ب به که وه دانیشتبوین ته رمی کچیککی گه نجیان به لاماندا

شريدان لوفانو

تېپه پرکرد که پيشتر چاوم پيکه وتبوو، نهو کچی به کيک له پاسه وانه کانی دارستانه که بوو؛ به لام باوکه داماوه که ی له دواي تهرمه که وه ده رویش، دلی به ته وای تیکشکا بوو له بهر نه وه ی تاقانه ی نازداری بوو. ریزی خوم بو نواند و هه ستامه سهر پی و به شداری سرودی تایبته به تهرم ناشتنه که م کرد، که به لامه وه زور سازگار و خوش بوو، (کارمیلا) له رهفتاره که م توره بوو و به جوریک له توندوتیژی ویستی رینگریم لی بکات و به ساردیبه که وه پيگوتم: «نایا له قیزه ونی نهو ناوازه تینا گه یت؟»

وه لام دایه وه: «بگره زور ناوازیکی خوشیشه!»

کاره که یم هه رگیز به لاوه باش نه بوو و ترسام که ژاوه ی تهرمه که گوینان له گفتوگو کانمان بوو بیت، به خیرایی گه رامه وه سهر گورانی گوتنه که م و (کارمیلا) گوتی:

«گوینچه مت کون کرد، کنی پیوتیت نیمه له سهر هه مان ناینین؟ به هیچ شیوه یه ک سروته کانی نیوه م به لاوه باش نییه، من زور رقم له تهرمه کانه، هه مووان دهمرن درهنگ بیت یان زوو، هه مووانیش له وکاته دا ناسووده تر ده بن!»

به دوایدا گوتم: «ده زانیت نه مپو نهو ده نیتریت؟»

گوتی: «نا، گوی به جوتیاره کان ناده م و چه زیش ناکه م بزانه نهو کئییه».

پیمگوت: «نهو کچیکی داماوه، نزیکه ی دوو ههفته له مه وه بهر تارماییه کی بینوه، له وکاته شه وه له گیاندا ندایه».

به ره قیبه ک ر. ل. دایه وه که پيشتر لیم نه بینبوو: «باسی تا... وابکه یت خه وم ده زریته».

كارمىلا

به ناره زاييه وه گوتم: «هيوادارم ئه وهى پروويدا په تايه ك نه بيت؛
ژنى به خيوكه رى به رازه كانيش ههفته ي پيشوو گيانى سپارد، ئه و
بروای و ابوو كه شتيك دهستی ناوه ته قورگی كاتيك له خه ودا بووه
و خه ريكبووه بيخنكينييت، باوكم گوتى ئه وه ته نها خه ونيكه كه
له سه ره تاي په تاوه پرووده دات».

وه لامى دايه وه و گورانىكى ترسناك له پرووخساريدا بينرا: «له
بهختى باشان ئه و مرد و گويانى پيس نه كرد به سرووده
ترسناكه كانى تهرم ناشتن، وهره له ته نيستمه وه دابنیشه و به توندی
دهستم بگره».

له ناکاو پرووخسارى سووربووه وه و ليوه كانى كوكرده وه،
پاشان كه وته له رزين، هه ر وزه يه ك له جهسته يدا بوو كو يكرده وه
بو به رگرتن له و حاله ته نامويه ي به سه رى هات. پاشان هاوارىكى
به رزى له نيوانى ليوه كانيه وه ده رپه راند، پاش كه ميك وه ك بلنى
نوره ي هيسترىا كه ي تپه ربييت، گوتى:

«ئهمه يه ده ره نجامى خنكانى مروّف به سرودى ناشتنى تهرم».
ئه وه يه كه مجار بوو ببينم كه به وشيوه نامويه هه لسو كه وت بكات
و له وكاته دا نيشانه ي ئه و ماندوو به تيه م بينى كه دايكى پيشتر
له باره يه وه دوا.

جاريك به رامبه ر په نجه ره ي ژوورى دانيشتن وه ستابوو ين،
كاتيك بينيم له خه وشه كه دا ده سو رايه وه، به لامه وه زور نامو
نه بوو چونكه له ساليكدا دوو جار سه ردانى قه لاکه ي ده كرد،
ئه و پشتى چه ماوه و روخسارىكى شىواوى هه بوو، كلاو يكى
نوك تيژى له سه ردا بوو و زه رده خه نه يه كى فراوان له سه ر ليوى

بوو كه كه لبه كاني دهرده خست، چرايه كي نه فسوناوي و دوو سندوقي به دواي خویدا راده كيشا؛ كه له يه كيكياندا بزمنزه يه ك و نه و تيريش بوكه له ي ديويكي ناشيريني تيدا بوو كه له به شه كاني جه سته ي مه يموون و توتي دروستي كردبوو، هه نديك شتيشي به قايشه كه ي پشتيدا شوړ كړدبووه و كه به دريژايي كات سه گه كه ي پيوستي پتي بوو.

نه و جادوو گره له ناوه پاستي پرده كه دا راوه ستا، چه مایه وه و كلاوه كه ي دانا وه ك ريزنواندنيك بو ئيمه، پاشان به فهره نسي شتيكي گوت و كه مانچه يه كي دهره يينا و ده ستيكرد به ده ستليداني بوئه وه ي ناسكترين ناوازه كاني پي دهر بكات، ته نانه ت دهنگي پي كه نينه كاني من زال بوو به سهر دهنگي وه ريني سه گه كه دا.

له په نجه ره كه مان نزيك بووه وه و هه نديك جادووي بو پيشنياز كردين تاكو لتي بکړين، كه ده يتواني شه ره نگيزيان لي دوور بخاته وه، (كارميلا) جادوويه كي كړي و منيش هه روه ها. دواي نه وه، جادوو گره كه به سه رساميه وه چاوي برييه ئيمه كه واكرد هه ست بكم چاوه ره شه كاني توانيو يانه بيته ناو له شهانه وه، واديار بوو شتيك كونجكاويي نه وي جولاندبوو و دواتر به بي ناگادار كړدنه وه ي پيشوه خته ده ستي كرد به ناو جانتا چه رمينه كه يدا كه هه نديك نامرازي كانزايي نالوزي تيدا بوو؛ پاشان له به رخويه وه گوتي: «با خودا نه و سه گه بيات!» پاشان رووي قسه ي كرده من: «خانمه كه م، من زور كار ده زانم له وانه ش چاره سهر ي ددان؛ نه و ميوانه ت كه ماوه ته وه كه لبه ي دريژ و تيژي هه يه هه روه كو دهرزي، به هو ي . وانينه تيژه كه مه وه بينيم، نه گهر نازاري ده دات

کارمیلا

وهك من، بۆی ده چم ئەوا دەتوانم بە گیره و پلایس بۆی چاك
بكه م، بە دلنیا یییه وه ئە گەر سنووری خۆم نه به زاندهیت و خانم ریگام
بدات».

(کارمیلا) به توره یییه وه کشایه وه دواوه، دیار بوو که یه کجار
توره بوو و پاشان گوتی:

«چۆن ده توانیت سوکایه تیم پی بکات! باوکت له کوییه؟ ئە گەر
باوکی من لیڤه بوایه ئەو جادوو گهره ی به داریکه وه ده به سته وه و
فه رمانی ده کرد دارکاری بکه ن و له شوینی ناو نیشانی قه لاکه ماندا
هه لیده واسی!» پاشان ورده ورده هیور بووه وه و توره یییه که ی
نیشته وه.

ئێواره کاتیک باوکم گه رایه وه زۆر بیهوا بوو و پییگوتین که
حاله تیکی دیکه ی مردن هه بووه که ته واو هاوشیوه ی ئە وه ی
پیشوو بووه، خوشکی جوتیاریک له ناوچه که ی ئیمه دا نه خوش
که وتوووه و ئاشکرایه ئیستا گیان ده دات.
پاشان گوتی:

«په تای ئە فسانه یه، هه موو ئەو مردنانه هۆکاری سروشتیان
هه بووه، چونکه ئەو به دبه ختانه له نیو خویاندا ئە فسانه
بلاوده که نه وه، پاشان ترس ده که ویتته دلایه وه و وینای ترسناکیان
بۆ دروستده کات و به وهۆیه شه وه ده مرن، به هه رحال ئیمه
له نیو ده سته کانی خوداین و هیچمان به سه رنایه ت ئە گەر خودا
له چاره مانی نه نووسیبت، ئەو دروستیکردووین و ئاگاداریشمان
ده بیت».

(کارمیلا) گوتی:

«دروستی کردو وین؟! ټو نه خوښییه ی توو شی جوتیاره کان
ده بیت سه رچاوه که ی سروشته، هموو شتیك له سروشته وه دیت،
هرچی له زهوی و ناساندا یه به پنی ریساکانی ټو کارده که ن.»
باو کم به گوپینه دان به قسه کانی ټو گوتی: «ټه مړو پزیشکه که
دیت، و ده زانین ټو بیرانه ی له میسکیدایه چین.»

(کارمیلا) نارہ زایی دهربری و گوتی:

«پزیشکه کان هرگیز کوتوبه ندیان نه کردووم، بیشتر
نه خوښییه کی زور سه ختم هه بوو، به لام هموو شتیکم له بیر
چووه وه جگه له بازار و لاوازبوون.»

پاش ماوه یه ك، که مہری گرتم و ژووره که مان به جیتهیشت،
له کاتی کدا باو کم شه که ت بوو بوو به پیدا چوونه وه ی چند
کاغه زیکی سه رمیزه که ی، دواتر له درهنگانیکی شه ودا پزیشکه که
هات و ماوه یه ك له گه ل باو کم کو بووه وه، ټو پزیشکیکی لیتها توو
بوو و له ده یه ی شه شه می ته مه نیدا بوو، روخساری تا شرابوو
هه روه کو کوله که؛ وادیار بوو باو کمی دلنیا کرد بووه وه به وپتییه ی
له دوای یه کتربینینه که یان کاریگه ریی دلخوښی له سه ر روخساری
دهرکه و تبوو.

پزیشکه که گوتی:

«له بیرت نه چیت گه وره م ژیان و مردن دوو بابه تی نالوزن و
هیچ له باره یانه وه نازانین.» پاشان به چند ههنگاویکی هیواش
رؤیشت، تینه گه یستم به ته واوی مه بهستی چی بوو، به لام پیموایه
ئیستا تیگه یشتووم...

لەيەكچوونىكى نىگەرانكەر

لەوكاتەدا، ئەو كورەي وئىنەكان پاك دەكاتەو لەسەر گالىسكەيەك كە ئەسپىك پرايدەكىشا و چەند سندوقىكى پرلە وئىنەي تىدا بوو، لە (گراتس) ەو - كە ناوەندى كارگىرىي ەرىمى (ستىريا) يە لە نەمسا - گەيشت، كاتىك سەردانىكەرىك لە (گراتس) ەو دەيت ئىمە لە ەەرچوارلاو ەوورى دەدەين بۆئەو ەي ناگادارى تازەترىن گورانكارىيەكان بىن.

خزمەتكارەكان يەكەم پىشوازيكەر بوون بۆ ئەو ەي لەكاتى خواردنى نانى ئىوارەدا ەو ەوالەكانى ئەوم پىيلىن، دواتر كاتىك زۆر ماندوو ە بە ەلئواسىنى وئىنەكانەو بە ەوۆ پرەر و چەكوشەو ە ئىمە چاومان پىي دەكەوئىت، لەكاتىكدا باوكم لىستىكى پىيە كە ناوى ئەو وئىنانەي تىدايە كە براون بۆ پاككردنەو.

(كارمىلا) بە ەيواشى چاودىرىي دىمەنەكەي دەكرد، لەكاتىكدا وئىنەكان يەك بەدواي يەكدا ەلدەواسران؛ زۆرىنەي وئىنەكانى ناو قەلاكەمان تايبەت بوون بە داىكە بەرەگەز نەمسايىەكەم، وئىنەكان جوان نەبوون ەيندەي ئەو ەي دىرىن بوون بەجۆرىك كە ەندىكىانم نەدىبوو تاكو دواي پاككردنەويان بۆ يەكەمجار بىنمىن، چونكە تەپوتۆز داىپۆشىبوون.

باوكم گفتوگۆكانى ناو ەو ەزمى پچراند و گوتى:

«وئىنەيەك ەيە تاكو ئىستا نەمدۆزىو ەتەو ەلەلايەكىيەو ە ناوى

(مارشا كارنشتاين) ى لەسەر نووسراو ە بەروارى ۱۶۹۸».

نەمدەتوانی بەشیوەیەکی باش وینە که جیابکەمەو، بەلام
لەیادمە که وینەیهکی چوارگۆشەیی بی چوارچێو بوو و بە پەشایی
داپۆشرا بوو، هیندەیی نەبرد پیاووە که بە جۆرێک لە شانازیکردنەو
دەریکرد و نیشانی داین، ئاوەزی لە کەللەدا دەپەراند بگرە خۆی
خودی جوانی بوو! بەلام ئەوێ سەیر بوو لە بابەتە کەدا ئەو
لە بەرگیراوەیەکی دیکەیی (کارمیلا) بوو!

بە سەرسامییەو هەوارم کرد:

«(کارمیلا)! ئەو پەرچوو، ئەی وانییە؟ ئەو تا تۆ ئەو وینەیه
زیندوو دە کەیتەو». دلەر اوکیم گەیشتە ئەو پەری، ئیتر چاوم بپریه
ئەو نیشانەیهی سەر وو گەر وو! تارا ددەیه ک گوماناوی بوو.
باوکم پیکەنی و گوتی: «بەرستی ئەو لە یە کچوونیکیی
گوماناوییه».

داوام لیکرد لە ژووڕە کەیی مندا هەلبواسیت و بە خیرایی قبولی
کرد، لە کاتی کدا (کارمیلا) هیچ گەرموگورییهکی نیشان نەدا که
جینی باس بیت، بە لکو وادیار بوو هەر گویی لەو قسەیه نەبوو بیت
که ئیستا کردم، لە سەر کورسییه کەیی دانیشتبوو و بەرەو لای
من دەپروانی و زەر دەخەنەیه کەیی خستە سەر لیوی بە جۆرێک لە
بیتاگاییه.

سەرلەنوی ئەو ناوهم خویندەو که لە سەر یە کیک لە
تەنیشتەکانی وینە که نووسرا بوو، خودایه! ئەو (میرکالا) یە نەک
(مارشا)!

دایکم (کونتیسە کارنشتاین) بوو واتە من لە وەچەیی ئەو

كارمىلا

(كارمىلا) گوتى:

«ھەرۈھە مەنەش ۋە چەي (كارنشتاين) م، بەلام ئەۋە ۋە چەيە كە
چەند سەدەيە كە لە ناۋچوۋە؛ مە بەستەم ئەۋەيە كە ئايا تا ئىستاش
زىندوويان لە ئىودا ماۋە؟».

ۋە لامم دايەۋە: «نا، ئەۋەندەي بزانم خىزانە كەي (كارنشتاين)
لە ميانەي شەرى ناۋخۇدا تياچوون و ويرانەي قەلاكانيان سى ميل
لېرەۋە دوورە».

بە لەسەرخۆيە ۋە گوتى:

«نایابە، رووناكىي مانگ چەند جوانە، دەيىنيت؟ پىت چۆنە
پىاسەيەك بکەين و سەيرى وىنەدانەۋەي رووناكىيە كەي بکەين
لەسەر رىگاگە و ئاۋى رووبارە كە؟»

ھىچ ناپەزايە كەم نیشان نەدا و ھەستامە سەرىپى و پاشان بە
بىدەنگى كەۋتینە رۆيشتن، شەۋىك بوو ھاۋشىۋەي ئەۋ شەۋەي
تايىدا (كارمىلا) ھات بۆلامان.

(كارمىلا) چىپاندى بە گويمدا و گوتى:

«شەۋى ھاتنە كەي منت لەبىرە؟ ئايا تۆ بەراستى دلخوشىت
بەۋە؟ ئەمە بەۋ و اتايە دىت كە تۆ داۋات كرد وىنە كە لە ژوورە كەي
تۆ ھەلبواسرىت لەبەرئەۋەي لە من دەچىت؟».

سەرى خستە سەر شانم و مەنەش ۋە لامم دايەۋە:

«بەلكو من زۆر ئاسوودەم بەۋەي روويدا، تۆ يە كجار بە ھەست
و سۆزىت؛ و ابزانم تۆ لە عەشقىكى سروشە خىشدا دەژىت».

بە ھەسرەتتىكەۋە گوتى:

شريدان لوفانو

«هه رگيز كه سم خوشنه ويستوو، نه گهر كه سنيكم خوشبو يستايه
تو بوويت؛ تو له ناو مندا ده ژييت و له پيناوي مندا ده مريت
له بهرته وه خوشمده و نييت!».

ليني كسامه وه و ناخم پرپوو له ترس، به روخسارنيكي رهنگ
په ريو بي ده برينه وه سه يري كردم و به سه رسورماننيكي زور و
ترسنيكي زورتره وه ليم پرسى:

«وادياره تو خه ريكه ئاگاييت له ده سته ده ديت، ئايا تو باشيت؟»
وه لامى دامه وه: «به لى، من باشم؛ با بهرده وام بين له روښتتمان
و پاش كه ميك ته ندروستيم ديتته وه سه ر خوى».

پيش نه وه ي بچينه ناو قه لاکه پي و تم:
«با دوا ته ماشا بکهين، له وانه يه نه توانين جاريكي تر به يه كه وه
ته ماشاي رووناكيي مانگ بکهين».

ترس دايجرتم و خه مم بوو هه مان نه وه نه خوشييه ي گرتييت
كه شاروچكه كه ي گرتوو ته وه، نه وه شه وه تيپه ري به بي شله ژاني
ديكه، جگه له يه ك شت كه جاريكي تر به ته واوي بيركردنه وه مي
گوږي، وادياربوو بيزاريه هه ستيپيكراره كه ي بگوږييت به جوږييك
چالاكيي نويي كاتي.

نەخۆشپىيەكى شاراۋە

پاش ماۋەيەك لە ژوورى دانىشتن كۆبوۋىنەۋە و لەگەل دايەنەكان قاۋە و شوكلاتەى گەرمان دەخواردەۋە. بەلام (كارمىلا) بەشدارىي نەكرد، ۋەك رەفتارى ھەمىشەيى خۆي بە ھىمنى دادەنىشت، باۋكم چوۋ لەلايەۋە دانىشت و پرسیارى لىكرد لەبارەى ئەۋەى كە ئايا ھەۋالىكى بىستوۋە دايكى ھاتنەكەى بۆ ئىرە دواخستىت؛ ئەۋ بە نەرى ۋەلامى دايەۋە.

باۋكم لەبارەى ناۋنىشانىكى گونجاۋ كە لەرپىەۋە نووسراۋ بنىرىن پرسیارى لىكرد، بە شپرزەيى ۋەلامى دايەۋە:

«ناتوانم ۋەلام بدەمەۋە، بەلام من بەوردى بىرم لە رۆيشتن دەكردەۋە؛ ئىۋە زۆر باش و ميواندۆستن و بمبوورن كە سەرئىشەى زۆرم بۆ دروستكردن، و ابزانم باشترە سبەينى گالىسكەيەك بگرم و بگەرپم بەدۋاى دايكمدا، چونكە دەزانم دەبى لەكوى بىدۆزمەۋە، بەلام ناتوانم بە ئىۋە بلىم».

باۋكم بە بىھىۋايىيەكى ئاشكراۋە ۋەلامى دايەۋە:

«پىۋىست ناكات شتىكى لەۋشپىۋەيە بلىت، رىگا نادەم برۆيت لەژىر چاۋدېرىي دايكتدا نەبىت كە گەرەيى نواند بە جىھىشتنى تۆ لەلامان تاكو دەگەرپتەۋە، ئاشكرايە ئەۋ پەتا نەزانراۋە لە زيادبوۋندايە و خەرىكە ھەموو ئەم دەۋرۋبەرە دەگرپتەۋە و منىش ھەست بە بەرپسىارىتپىيەكى گەرە دەكەم بەتايبەت لەگەل پىۋىستى زۆرم بە ئامۆزگارىيەكانى دايكت، بەلام من رىگا نادەم بەبى رىپپىدانى راستەۋخۆي دايكت ئىرە بەجىھىلىت».

زهرده خه نه يه ك كه وته سهر پوخساری كه به پهنگی شهرم
 رازینرابووه و گوتی:

«هیچ پوژیک هینده ی ئیره له ناو قه لا جوانه كه تان و هاوریه تی
 كچه كه تان هه ستم به به خته وه ری له رادده به دهر نه كردووه».
 باوكم هه ستایه سهر پی و به شكوو دهسته كانی ماچ كرد، دواتر
 هاوه لئی (كارمیلا) م كرد بو ژووره كه ی وهك په فتاری هه میسه یی
 خوی و دهستان كرد به قسه كردن به رله وه ی خه وی لی بكه ویت.
 پاش ماوه یه ك، جیمه یشت و له گه ل خوم ده دوام و پرسیاره كان
 لوچه كانی میسك میان ده هاری، ئایا (كارمیلا) ش نوێژ ده كات وه كو
 ئیمه؟ هه رگیز نه مبینوه كپنوش بیات و بگره نه مدیوه جیگای
 نووستنه كه ی جیهیلیت تاكو ئیمه ته واو ده بین له نوێژی به یانی،
 هه رگیز گویم لی نه بووه باسی شتیك بكات كه په یوه ندیی به
 ئایینه وه هه بیت ته وهش زیاتر سه رسامی كردووم.

بروام وایه هه ندیجار سروشتی كه سانی ته وانیتر ده گوازیته وه
 بو مان، من په فتاری داخستنی ژووره كه م به شه ودا وه رگرتوووه و له
 ته وه وه فیر بووم بگه ریم به دوای خوینرپوژیک كه خوی حه شارداوه
 له شوینیکدا، پاشان له بهر پووناکیه کی كزدا ده خه وم تاكو به شیک
 له حه وانه وه ی دلخوالم ده ستبكه ویت، له كاتیکدا مۆته كه كان
 به ناو دیواره كاندا ده پون و گالته یان به قفله كان دیت.

ته و شه وه خه ونیکی ترسناکم بینی، ده مزانی له سهر جیگا كه م
 و له سهر سیسه مه كه مم بو یه پیموانییه ته وه مۆته كه بوو بیت، شتیكم
 بینی كه به ره شایی داپوشرابوو و له لای قاچه كانمه وه ده جول، له
 مزانی جیه یاشان زانیم كه وادیاره پشیله یه کی ره شی

کارمیلا

زه به لاجه دههات و دهچوو به هه مان شیوهی ئه و دله پراوکییهی
درنده زیندانی کراوه کانی ناو قه فهس هه یانه، به ته واوی ترسابووم
به لام نه مده توانی له سامناکیی دیمه نه که دا هاوار بکه م.

ورده ورده لیم نزیکه ده بووه و تاکو وایلتهات ته نها چاوه کانیم
ده بینیی، پاشان سه رکه وت بو سه ر جیگا که م و چاوه کانیشی
خستبووه سه ر پوخسارم و بی ئاگادار کردنه وهی پیشوخته هه ستم
کرد دوو نینۆکی تیژ سنگمیان بری.

له نا کاو له دهنگی هاواری خووم له خه و هه ستام، به هۆی
پرووناکیی مۆمه که وه به خه یال مینیه یه کم بینیی که له به رده م
سیسه مه که دا وه ستابوو، به رهنگی رهش دا پۆشرا بوو، قژی
شانه کانی دا پۆشی بوو، ههروه کو به رد رهق وه ستابوو، بیئه وهی
به لگه یه که هه بیته که هه ناسه ده دات، پاشان وادیار بوو له ده رگا که
نزیکه بووه وه و به ناویدا تیپه ری بیئه وهی بکریتته وه، یه که م شت که
به بیرمدا هات ئه وه بوو که (کارمیلا) ده یه ویت یاریم له گه ل بکات،
به لام بیر کردنه وه که م پوچه ل بووه وه و که وته دم با، کاتیک بینیم
ده رگا که وه که ئه وهی جیمه یشتبوو داخراوه، ترسیکی به هیزم لی
نیشت و پوخسارم کرد به ژیر به تانییه که وه تاکو به یانی.

چەمانەوہ

ئەوہی پوویدا و ئەو مۆتەکانە ی بەدوایدا هاتن ترسیکی
زووتییەر نەبوون، بە لکو تۆقینیک بوون کہ لە گەل کاتدا گەشەیان
دەکرد، وادەردە کەوت تەنھا پە یوہست بوو بەو ژوورەوہ کہ
تارماییە کہ ی تیدا دەرکەوت؛ ھەولدان بۆ باسکردنی ئەو ترس و
لەرزە ی ئەو شەوہ تووشم بوو بیسوودە.

نەمویرا دوای ئەوہ باسی ئەوہی پۆحمی قورس کردبوو و
لەسەر سنگم نیشتووہ بۆ باوکم بکہم، بە لام توانیم دوو دایەنە کہ ی
لێ ئاگادار بکہم، خاتوو (بیروودون) ترسی لێ نیشت لە بارە ی منەوہ،
لە کاتی کدا خاتوو (دی لا فۆنتین) پیکەنی و بە گالته جارپیەوہ
گوتی:

«پارەو ی نیوان درەختی زەینە فونەکان لە پشت پەنجەرە ی
ژوورە کہ ی (کارمیلا) وە ئاوە دانە».

خاتوو (بیروودون) بە توندی وەلامی دایەوہ و ئاماژە ی بۆ ئەوہ
کرد ئەو شتە ی ئیستا و ترا وادیارە و تە یە کی بە تال نییە.
خاتوو (دی لا فۆنتین) بەدوایدا گوتی:

«پروام پێ بکہ، (مارتین) ئەوہی وت؛ پیش بەرە بەیان ھاتە
بەردەم دەرگای ھەوشە و ئەو تارماییە مینە یە ی بینی کہ بەرپیگای
نیوان درەختی زەینە فونەکاندا دەرپۆشت، کاتیک ئەوہی بۆ گێرامەوہ
کہ بینیبوو ی وەخت بوو گیانی دەرە چوو لە زۆری ترسە کہ ی».

قسە کانم پیپرین و گوتم:

«(کارمیلا) ئاگادار مە کہ، ئەو لە من زیاتر دە ترسیت».

باش ماۋدە يەك (كارمىلا) ھات و باسى ئەو مۆتە كە يە ي گىرايە ۋە
كە شە ۋ ھاتبۇ ۋە سەرى ۋ گوتى شتىكى زۇر پەشى بىنيۋە كە
ۋىستۋىيە تى پەلامارى بدات، بەلام ئەو پەناگرييە ي بە كارھىناۋە
كە لە جادوگەرە پىشت چەماۋە كە ي كرىبوو ۋ خىستبوۋىيە ژىر
سەرىنە كە يە ۋە، ئىتر بە خىرايى ئە ۋە ي بىنيبوۋى لە بەرچاۋ ون بوو.
باش لە يادم نىيە كە چۇن تۋانىم ھىزى خۇم كۈبەكە مە ۋە تاكو
دۋاى ئەو پووداۋە لە ژوورە كە مدا دووبارە بخە مە ۋە، بەلام
پەناگرييە كە م لە ژوورى دانىشتنە ۋە ھىنا ۋ خىستە ژىر سەرىنە كە م
ۋ خە ۋ تە بە شىۋە يەك كە پىشتەر بە ۋ شىۋە يە نە خە ۋ تووم.

شە ۋى دۋاتر بە بى مۆتە كە تىيەرى، بارودۇخى (كارمىلا) ش
بە ۋ شىۋە يە بوو، بەلام مەن بە دۇخىكى نامۇۋە بە خە بەر ھاتم، ھەستەم
كرد خەمىك تە ۋاۋى جەستە مى گرتوۋە ۋ خەفەت ۋ بىتاقە تىيەك
لۇچە كانى مىشكىمى داگىر كىردوۋە، لە بارە ي نەئىنى ئە ۋ پەناگرييە ۋە
پرسىارم لە (كارمىلا) كرد ۋ پىنگوتە لە دەرمانىك ھەلكىشراۋە
كە لە ۋ كاتە دا بۇ چارە سەر كىردنى مەلاريا بە كاردە ھىنرا، ھەر تا ۋ
نەخۇشىيەك بە مەلاريا دادەنرا ۋ بىنگومان مەنىش پروام ۋ ابوو كە
ئە ۋ مۆتە كانە ي دە يان بىنم دە رەنجامى ئە ۋ نەخۇشىيەن ۋ مەنىش
گوتەم:

«بىنگومان، ئە ۋە تەنھا كار دە كاتە سەر جەستە، ھەر ۋە كو
رئى تىناچىت كە شەيتانە كان لە پارچە يەك چەرم بترسن كە
بۇنى دەرمانى لىبىت، ئە ۋە ي پوۋىدا ھىچ پە يۋەندىيە كى نىيە بە
جادوۋە ۋ ھەموو شتىك دە كرىت لە رى سىروشتە ۋە شىكردنە ۋە ي
بۇ بىكرىت».

كارمىلا

بەوشىۋەيە، ئەو شەوانە ژمارەيان زۆرتەر بوو كە تىاياندا بە قولى دەخەوتىم و بەياني بەو بىتاقەتتەيەو بەخەبەر دەھاتم كە ھەموو بەشەكانى گيانمى دەگرتەو، و بۆنى مەرگم دەكرد كە وردە وردە لىم نزيك دەبوو، لەگەل ئەوئەي بىرۆكەي ناشتم لە چىنى ھەرە خواریوئەي دنيا دا زۆر بەھىۋاشى زال دەبوو بەسەرمدا، بەلام لەكۆتايىدا قبولم كرد و رۆحم ھەستى بە سازگارىيە كەي كرد.

دوای ئەو (كارمىلا) بەشىۋەيەك خۆي لە من نزيك دەكردەو كە بوو جىنى سەرسورمانم، بەراستى كەوتبوومە ژىر دەسەلاتى نامۆترىن نەخۆشئەيەو كە دەبىت كەسەك كە كۆتايىھاتوو بىبىنىت، لە سەرەتاي كارەكەدا بەو ھەستە تاقىكرامەو پاشان زياتر دەيترساندم و ماندووى دەكردم و زالتەر دەبوو بەسەرمدا تاكو تەواوى ژيانمى بەرەشايى داپۆشى.

ئەو جۆرە خەوبىنىنە ئالۆزە ماو نا ماوئەيەك دەھاتەو بۆ سەردانم و تەنھا كەمىكىم لەياد دەما، پاشان ھەستم كرد كە من دەچەمىمەو بەرەو چالى (ئەفیرتۆس) - چالىكى بىزاركەرە كە يۆنانىيە كۆنەكان بە دەروازەيەكيان داناو بۆ جىھانى خواریو، ئەمەش واتاي ئەو بوو كە من لە مردن نزيكم.

سى ھەفتە تىپەرى بەسەر دارمانى دۆخى مندا و شىووم دەربىرى ئەو نارەھەتتەيە بوو كە بەسەرم ھاتبوو، چاۋەكانم گەرە بوون و رەشايى دەورى دابوون وەك ھەورىكى باراناوى دەورىان گرتبوو و چرچ و لۆچى جىگاي خۆيان لەسەر رۆخسارم كردهو، بەجۆرىك كە باوكم پرسیارى دەكرد ئايا بارودۆخم باشە، منىش وەلامم دەدايەو كە واديارە باشم تا ئىستا، جەستەم بەتەواوى

شريدان لوفانو

باش و سه لامهت بوو به لام خه ياله كان دهروونمیان قورس کردبوو
و چاوه کانمیان ماندوو کردبوو؛ بروام وانبيه تهوهی تووشم بووه
تهو نه خووشيه بيت که جوتياره کان ناویان لی ناوه (توبیر)، چونکه
من ماوهی سی هه فتهیه شه که تم له کاتیکدا تهو نه خووشيه ناهیلیت
تووشبووه کانی له سی شهو زیاتر بژین.

ئیسنا باسی خه ونیکتان بو ده کهم که شهویک بینیم و بو
دۆزینه وهیه کی نامۆ په لکیشی کردم:

گویم له دهنگیکی نهرم بوو که بیدهنگی شهوی دراند و
تاریکیه که ی رهواندهوه، به دهنگیکی ناخوش که پیشتر نه مبیستبوو
پییگوتم:

«دایکت ئاگادارت ده کاته وه له خوینمژه که».

پاشان ژووره که به شیوهیه ک پرووناک بووه وه که مایه ی نیگهرانی
بوو، (کارمیلا) م بینی به جله سپیه کانیه وه که له ته پلی سه ریه وه
هه تاکو بنی پیی له خوین هه لکیشرا بوو!
زۆر ترسام و به هه موو هیزی خوّم قیزاندم، وامزانی کوژراوه،
تهوهی له دوای تهو پرووداوه وه له یادمه وه ستانم له هه وشه و
بیستنی دهنگی خوّم بوو.

دوو دایه نه که به خیرایی گه یشتنه لام و چرایه کیان هه لکرد و
به خیرایی زانیان که شتیکی ترسناکم تووش بووه. سوور بووم
له سه ره وهی له ده رگای ژووره که ی (کارمیلا) بدهم و رویشتن
لیاندا به لام سوودی نه بوو.

ترسه کهم زیادیکرد و هه ستم کرد دلّه پراوکی هه موو کونیه کانی
پیستمی پری کاتیک زانیم ده رگای ژووره که ی له ناوه وه داخراوه.

کارمیلا

گه پراینه وه بۆ ژووره که ی من و ترس دایگرتبووین له وهی پوویدا و
نه مانوئرا نه و پاره وانه بپرین که ده یگه یاندین به ژووره که ی باو کم،
پاش ماوه یه ک خزمه تکاره که هات و بهرده وام بووین له بانگ کردنی
(کارمیلا) به لام هه وله کانمان به با چوون.

داوام له پیاوه کان کرد قفله که بشکینن و نه وانیش کردیان، هیچ
شیکردنه وه یه کی تیروته سه لمان ده ستنه که وت له وهی که پوویدا،
هه موو شته کان هه ر به وشپوهیه رینکوپینک بوون که دوا یینجار
بینبووم، به لام (کارمیلا) دیارنه ما بوو!

تہ نیا حاجی

Tanya Haji | تہ نیا حاجی

public channel

Description

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

♥ چہ نالیک تاییہ ت بہ کتیب و بابہ تی جیاواز ♥

ئہ م کتیبہ لہ لایہن { نازیزیکی چہ نال }
کراوہ بہ دیاری بو خوینہ ران

چہ نال

<https://t.me/tanyahaji7>

t.me/tanyahaji7

Invite Link

پشكىنى ورد

ئەوھى كەمىك ترسە كەمانى رەواندەوھ ئەوھ بوو كە
ژوورە كەى (كارمىلا) وەك خۆى وابوو، ھىچ گۆرانكارىيە كى
بەسەر نەھاتبوو، بە بىرى خاتوو (دى لا فۆنتىن) داھات كە
(كارمىلا) بەھۆى لىدانە بەردەوامە كانى دەرگا كەوھ ترساوھ و
لەژىر سىسەمە كەوھ يان لە پشت پەردە كەوھ خۆى ھەشار داوھ؛
بەدلىيايىھەوھ نەچووھ تە دەرەوھ بۆ ھىچ شوئىنك ئەگەر گەورەى
خزمە تكارە كان نەرۆىشتىت.

بروای تەواوم ھەبوو كە (كارمىلا) لە ژوورە كەدا نىيە، كاتىك
بەردەوام بانگمان دەكرد و ھىچ سوودىكى نەبوو؛ لە سەرەتادا
وا گومانم برد كە يارىيە كى بىنرخ دەكات و لىي پارامەوھ كە
دەستھەلبگرىت و دلان ئاسوودە بكات كە ترسى تىدا پروواوھ و لە
زۆرى ترسدا سىي ھەلگەراوھ.

بە سەرسامىيەوھ دەستمكرد بە پرسىاركردن لەبارەى
ئاشكرا كردنى راپەوئىكى نەينى لەلايەن (كارمىلا) وھ لەو راپەوانەى
كە دەوترىت قەلا كەيان پركردووھ؟ ئايا دەتوانىن بە خىرايى ئەوھ
بدۆزىنەوھ؟

ماوھىەك بوو كاتژمىرە كە لىيدا بوو و ئاماژەى بەھاتنى چواری
دوای نىوھشەو دەكرد، دلەراو كى ئىسقانى ھارپىوو و گەىشتبووھ
سەر مۆخە كەم، بۆيە پىم باش بوو لە ژوورە كەى خاتوو (بىرودون)
بمىنمەوھ.

شريدان لوفانو

رۆژى دواتر ترس تەواوى قەلاكەى تەنبوويەو ۋەك خەرمانەيەكى رەش بالى كىشابىت بەسەر ھەر لايەك لە لاكانىدا، پاشان باوكم دەستىكرد بە بىركردنەو ۋە لەو ھى دەرياچەكە بگەرئىت ۋ بە دلەراوكىيەكى زۆرەو ۋە دەپىرسى چى بەو داىكە داماو ۋە بلىت كاتىك دەگەرئىتەو ۋە، پاش كەمىك؛ كاتىك زەنگى كاتزمىرەكە دەستى لە ۋەستان ھەلگرت ۋ لەرىيەو ۋ ھاتنى يەكى نيوەرۆى ئاشكرا كرد رۆيشتم بۆ ژوورەكەى (كارمىلا) ۋ سەرم سوپما كاتىك بىنىم لەبەردەمى ئاۋىنەكەدا دانىشتوو ۋ باو ۋەرم بە چاۋەكانم نەكرد، نىشانەى ترس لەسەر رۇخسارى نىشتبوو لەو كاتەدا؛ بە سەرى پەنجەكانى ئامازەى كرد تاكو لىنى نزيك بىمەو ۋە، بەخىرايى چووم بۆلاى ۋ باو ۋەشم پىدا كرد، پاشان زەنگەكەم لىدا بۆ بانگكردنى باوكم.

لىم پىرسى كە دوئىنى شەو لەكوى بوو ۋ پىمگوت ھەموومان تووشى دلەراوكى بوو، گوتى شەوى سەرسورھىنەرەكان بوو! داوام لىكرد ئەو ۋەى بەسەرى ھاتوو ۋ بۆم شىبىكاتەو ۋە، پاش ماو ۋەك باوكم ۋ خزمەتكارەكان گەيشتنەجى ۋ لىشاۋىك لە پىرسىار ۋ پىرۆزبايى بەسەر (كارمىلا) دا دا بارىن، لە كاتىكدا ئەو ھىچ شىكردنەو ۋەىكى نەبوو كە بىانو ۋ بىت بۆ ديارنەمانەكەى ۋ لە چەند وشەيەك زياتر ھىچى نەگوت كە تىايدا رۇونىكردەو ۋە ئەو خەوتوو ۋ ھىچ شنىك خەو قورسەكەى تىكنەداو ۋە، ھىچ خەون ۋ مۆتەكەيەك نىزاركەرى نەديو ۋ بەلام كاتىك بەخەبەر ھاتوو ۋ خۆى لەسەر سىنو ۋ تەو ۋە بىنيويەتى دەرگاي ژوورەكەشى نىشاندا كە چۆن لەخەو ھەلنەستاو ۋ

کارمیلا

له کاتیڤدا کزه بایه ک خهوی لی تیکده دات!

باوکم به ناو ژووره که دا دههات و ده چوو له کاتیڤدا (کارمیلا) به روانینیکی به رده وامی رهش چاوی تیبریوو که بووه هوی ترساندم، باوکم بردی بوسه ر قه نه فه که و له ته نیشتییه وه دانیشته، به نهرمییه کی پاشا ئاسا داوای لی کرد پرسیاریکی لیبکات و ئه ویش ره زامه ندیی نواند و گوتی:

«هه رچییه کت ده ویت بپرسه، که س نییه زیاتر له تو مافی پرسیار کردنی هه بیت؛ چیرۆکی من خودی تاریکییه و هیچی تر نازانم.. پرسیار بکه و ئه و سنورهت له یاد بیت که دایکم داینا.»
باوکم وه لآمی دایه وه:

«به دلنیا ییه وه خانمه نازیزه که م، په نا بو بچو کترین شت نابهم که بیزارت بکات، به لآم ئه وهی شهوی رابردوو روویدا سهیر بوو، سهیرترین شت له وه دابوو که تو له سهیر جیگا که ت گواسترایته وه به بی ئه وهی به خه بهر بیت، له گه ل ئه وهی په نجه ره و ده رگا کان به ته واوی کلۆم کرابوون، من شیکردنه وهی خوتم بو رووداوه که پیده لیم، به لآم پیویسته بهرله وه پرسیاریکت لیبکه م.»

(کارمیلا) به لاوازی سهیری دانه واند، له کاتیڤدا من و خاتوو (بیرو دون) هه ناسه مان له سینه ماندا قه تیس کردبوو.

باوکم گوتی:

«ئایا رۆژیک له رۆژان پیت گوتراوه که تو له خه ودا ده رپویت؟»
وه لآمی دایه وه که له ته مه نی مندالیدا له خه ودا رویشتوو، دایه نه به ته مه نه که ی ئه وهی پی گوتوو، به لآم له وکاته وه دووباره ی نه کردوو ته وه.

باوكم پيكنه نى و گوتى:

«كه واته زورباشه، نه وهى پروويداوه نه وهيه؛ تو له خه ودا
هه ستاويت و رويشتوويت بو يه كيك له بيست و پينج ژووره كه ي
نم نهؤمه و پاشان گه راويته وه و سه رله نوى ده رگا كه ت
داخستووه ته وه... ليره كانتورى جلوبه رگ و كه لوپه لى ناومالى
قورسى زورى ليه و پشكيني قه لاکه ش هه فته يه كى ته واوى
پيوسته، ئايا له مه به سته كه م تيگه يشتيت؟».

وه لامى دايه وه كه له هه موو شتيك تينه گه يشتووه و له وكاته دا به
پرسياريك كه له ميشكمددا ده خولايه وه قسه كانم پى برى:
«باو كه چون شيكردنه وه بو بابته ي بوونى له سه ر قه نه فه كه
ده كه يت له ژوورى نووستنه كه ي كه زور به وردى پشكينيان؟».
وه لامى دايه وه:

«دواى نه وهى پشكينيومانه هاتووه بو نه وي به خه وتوويى، پاشان
هه لستاوه و له ئيمه زياتر سه رسام بووه به وهى بينيويه تى، هيوادارم
هه موو مه ته له كان وه كه مه ته له كه ي تو پروون بن (كارميلا)».
پاشان پيكنه نى و گوتى:

«پيوسته ئيمه دلخوش بين به وهى بابته كه به وشيوه يه
تپه پرى، و بيهوش كردن و په لاماردانى ده رگا كان يان ته نانه ت دز
و جادوگه ره كانيشى سه ربار نه بوو، له ئيستا به دواوه هيج شتيك
نامانترسينيت و ئيمه باشين».

له وكاته دا (كارميلا) له وپه پرى جوانييدا بوو و هيجكاتيك
چاوه كانم له و جوانتريان نه بينيوو، لاوازي زال بوو بوو به سه ر

کارمیللا

هه ر بستیکي جهسته یدا، به لام جوانتری کردبوو و پروام وایه
باو کم به نهینی به راوردی نیوان جوانیی من و جوانیی نه و ده کات،
به هه حال من ئاسووده بووم له بهرته وهی ناره حه تییه که کوتاییهات
و به خته وهری هه موو شوینیکی گرته وه.

پزیشکه که

(کارمیلا) به ته واوی بوونی خزمه تکاریکی له گه لی له ناو ژووره که دا په تده کرده وه، بویه باوکم داوای له یه کیك له خزمه تکاره کان کرد له پشتی ده رگا که یه وه بخه ویت بوئه وه ی چیترا نه توانیت به شه ودا پروات.

ئه و شه وه به هیمنیه کی بی پیشینه تیپه ری و تاله ئالتونیه کانی تیشکی خور سه رله نوی ورده ورده ده ستیانکرد به ژیانده وه ی دیواره کانی قه لاکه، به پراگه یاندنی هاتنی ئه و به یانیه ی که هاتنی سردانیکه ریکی له دوو تویدا حه شاردا بوو که باوکم پیشتر ناگاداری نه کرد بووم له باره ی هاتنییه وه.

خاتوو (بیرودون) هاوه لپی کردم بو کتبخانه، سردانیکه ره که م که پیری زه فه ری به قزی بردبوو و له سپیتیدا وه ک لۆکه و ابوو له وی چاوه پروانی من بوو. ئه و پزیشکی تایه تی ناوچه که مان بوو، چاویلکه یه کی له چاودا بوو که لیوه ی چاوی تیده بریم به روانینیک که پرپوون له پرسیار و سه رسامی؛ ده ستمکرد به گپرانه وه ی چیرۆکه بینراوه که م و سیهای مه ترسی و ورده کانی که وته سه ر روخساری، ئیمه له به رده م یه کیك له په نجه ره کاندا به رامبه ری یه ک وه ستا بووین، له وکاته دا قسه کانم ته واو بوون و شانیه کانی نووساند به دیواره که وه و به گرنگییدا نیکه وه سه یریکردم که ترس دایپوشیبوو.

پاش که میك پزیشکه که داوای له خاتوو (بیرودون) کرد که بیبات بۆلای باوکم.

کاتیک داوای کرد باوکم هات و به روو خوشیه وه گوتی:

«پيشبيني ده كه م ناستى بيه قلىي خوم پييلنيت به هوى نه وهى
بو شتيكى له وشيوه به بانگم كردوويت».

به خيرايي زهرده خه نه كهى ره ويه وه كاتيك به روخسارنيكى
دوور له گالته كردنه وه به سهرى نامازهى بو كرد؛ ليمان جيا بوونه وه
و بوماويه ك به يه كه وه قسه يان كرد، به جورنيك كه بوم ده ركه وت
بابه ته كه له وپه رى وردى و مه ترسيديايه. من و خاتوو (بيرودون)
دوور له و ژووره فراوانه وه ستابووين و گرمان گرتوو بو زانيني
نه و بابته ي تاووتويى ده كه ن، چونكه دهنگان هينده نزم بوو هيچ
شتيكلان نه ده زانى، چرچبوونى روخسارى باوكم كه پيشبيني بوون
بو ته ندازهى ترسه كهى و پوچوونى له گيژاوى بيركردنه وه دا.
دواچار رووى له پزيشكه كه وه رگيڤرا و رووى قسه كانى كرده
من و گوتى:

«نازيره كه م (لورا) وه ره بو ئيره و به خاتوو (بيرودون) بلنى كه
ئيتر پيوستمان پيى نيه».

به ههنگاوى قورس كه لاوازي و سه رسامى پريان كردبوو لى
چوومه پيشه وه، به لام هه رگيز هه ستم نه ده كرد كه من نه خوشم.
باوكم بيته وهى چاوى له سهر پزيشكه كه لابات گوتى:
« (لورا) نازيره كه م وه ره و له باره ي ياده وه ريه كانته وه قسه
بو دكتور (سپيلبيرگ) بكه؛ نه تگوت نه و شه وه دوو ده رزى
خوار گه رووتيان بريوه كه تيايدا يه كه م مؤته كه سه ردانتى كرد؟
شوينه واره كهى ماوه؟».

ه ه ي وه لامم دايه وه، پاشان پزيشكه كه داواى ليكردم

ئامازە بۆ شوینی دوو دەرزییە که بکەم منیش ئامازەم بۆ که مێک
خوار گەر ووم کرد؛ ئەوکات داوای لە باوکم کرد جله کانم لە بەر
لابیات بۆ ئەوێ شوینی بەرکە و تنه که ببینیت، ئەویش بە گۆنی کرد
و دوو ئینج لە جله که می تا خوار گەر ووم لا برد و شتە لە ناکاوه که
دەرکەوت!

دکتۆر (سبیلیرگ) واقی و پرما لەوێ که بینی و بە زاراوێه کی
سەرکە و تووانه ی پرله خەمه وه گوتی:
«ئێستا بە چاوی خۆت دە ببینیت! خودا پیروزم بکات، بابەتە که
هەر بە وشێوه یه».

ترس دایگرتم و پرسیارم کرد لە باره ی گفتوگۆکانیان، پزیشکه که
وہ لامي دامه وه و گوتی هیچ شتیک نییه جی مه ترسی بیت و ئەوێ
بینیوێه تی هیچ نییه جگه له په له یه کی شینبووه وه به ئەندازه ی
سەر په نجه یه ک، پاشان ئاوری بۆ باوکم دایه وه و پرسیار ی کرد
لە باره ی ئەوێ پیویسته چی بکات بۆ ئەم بابەتە.
دوای ئەو - خاتوو (بیروودون) - دایه نه که می بانگ کرد و
پێگوت:

«وهک دە بینم خاتوونی بچوک دووره له تەندروستی باشه وه،
ئەمە مه ترسی دروست ناکات لە سەر ژیا نی بە لام پیویسته لە سەر
تۆ ئەو هه نگاوانه جیبه جی بکهیت که ده یانخه مه ئەستۆت و
گرنگترینیشیان ئەوێه نه هیلیت خاتوو (لورا) بۆ ساتیکیش به تەنیا
بیت».

شەیدایی و دلگەرمی سەرله نوێ چرچه کانی روخساری داگیر
کرد و په یوه ستبوونی تەواو هتی نواند بۆ ئەوانه ی پزیشکه که

گوتبووی، پاشان باوکم قسه کانی پری و داوای له پزیشکه که کرد
 بۆچوونی بزانت له باره ی خاتوو (کارمیلا) ی میوانیان که هه مان
 نه و نیشانان هی هه یه، به لام به شیوه یه کی که متر و بانگهیشتیشی کرد
 بۆئه وه ی ئیواره به شداری خوانه که مان بکات، بۆئه وه ی بتوانیت
 ببینیت. چونکه نه و تا کو ئیواره له سه ر جیگا که ی هه لئاستیت.

دکتۆر (سبیلیرگ) سوپاسی باو کمی کرد و به لینی پیدا که
 ئیواره کاتر میتر هه وتی ته و او بیت، پاشان بینیان که به پی به سه ر
 چاله که دا په رینه وه و رۆیشتن هه روه ک دیار بوو که چوو بوونه
 قولایی گفتوگۆیه کی زۆر گرنگه وه، پزیشکه که چوو سه ر پشتی
 نه سپیک و به ره و خۆرئاوا به ئاراسته ی دارستانه که رۆیشت.

له و کاته دا پۆسته چیه که م بینی که له (درینفلد) هوه هاتبوو و
 نامه یه کی ده دا به باو کم له کاتی کدا من و خاتوو (بیرو دون) زۆر
 ماندوو بووین به وه ی وته کانی پزیشکه که بخه ملینین، نه و له باره ی
 وته کانییه وه بۆچوونی خۆی پیگوتم به وه ی که تر ساوه له نا کاو
 تووشی حاله تیکی چاوه پروانه کراو بیم، بۆیه داوای لیکردوو ه
 چاودیریم بکات له ترسی نه وه ی شتی کم به سه ر بیت، یان ئازاری
 خۆم بده م.

وته که یم به دل نه بوو و دهستم کرد به قایلکردنی خۆم تا
 به زه ییه کم به ده روونی خۆمدا بیته وه که ورده ورده له ناوه وه به هۆی
 دله پراو کینی زۆره وه خۆی ده خوات، به وه ی مه به ست له قسه کانیا ن
 ریگریکردن بووه لیم تا کو خۆم ماندوو نه که م به نه نجامدانی
 وه رزش یان به خواردنی میوه به رله وه ی پیبگات یان نه نجامدانی
 هه ر کارنک له یه نجا کاره له ناوه به ره که.

پاش تیپه رینی نیو کاترمیر، باو کم هات و نامه یه کی به دهسته وه
 بوو ئامازه ی بو ئه وه کرد که له لایهن (شیلز دؤرف) هوه یه، که تیایدا
 باسی له وه کردووه پئویست بووه شهوی رابردوو لیره بووایه، به لام
 ئه مرۆ یان سبه یینی ده گات.

نامه که ی دایه دهستی من، به لام وهك جارانی پیشوو دلخوش
 نه بوو که میوانیکی ئازیزی وهك جه نه رال (شیلز دؤرف) سهردانی
 ده کات، به لکو ته و او به پیچه وانه وه بوو، وای تیگه یستم چه ز بکات
 که له ناو ده ریای سوردای ژیرئاو بکه ویت به رله وه ی بگاته ئیره؛
 ئه وکات دلنیا بوومه وه که باو کم نه یینییه کی چه شارداوه که نایه ویت
 ئاشکرای بکات.

دهسته کانم خسته سه ر دهستی و داوام لی کرد بوم شیکاته وه،
 دهستی هیئا به قژمدا و گوتی: «له وانیه».

پاشان به وشکییه که وه که چاله کانی دهنگی پرده کرده وه گوتی:
 «پزیشکه که پروای وایه که تو له ماوه ی رۆژیک یان دوو
 رۆژدا ته ندروستیت باش ده بیته وه ئه گه ره موو ئامۆزگارییه کانی
 جیبه جی بکه ییت، ئاواته خواز بووم له دۆخیکی باشترا بوویتایه
 کاتیك چاوت به جه نه رال (شیلز دؤرف) ده که ویت».

به سه رسامییه وه پرسیارم لی کرد له وه ی پزیشکه که له باره ی
 منه وه چیی گوتوو؟! به ناره حه تییه که وه وه لامی دامه وه که پیشتر
 نه مدیوو به وشئوه یه:

«هیچ نییه؛ پئویسته به پرسیارکردن ماندووم نه که ییت».

ههستی کرد قسه که ی به جوړیک منی ناره حه ت کرد بویه
 په شیانیی ده ربری و ماچیکردم پاشان گوتی:

«له ماوهى دوو رۆژدا هه موو شتيك ده زانيت، خۆت به پرسيار كردن ماندوو مه كه».

دواى نه وه ژووره كهى به جيهيشت، به لام گه رايه وه به رله وهى تووشى گه رده لوولتيكى شيت له سه رسامى بيم تاكو پيم بلت كه پيوسته من و خاتوو (بيرو دون) هاوده مى بين بو كوشكه كهى خيزانى (كارنشتاين)، بوئه وهى چاوى به قه شهى به رپرس له ناوچه كه بكه ويت. دواتر داوايكرد گاليسكه كه ناماده بكن و خاتوو (دى لا فونتين) ي ناگادار كرد كه به شوين ئيمه دا بين له گه ل (كارميلا) دواى نه وهى له خه وه لده ستيت و نه وهى بو سه يران پيوسته نامادهى بكات، چونكه له شويني پاشاوهى قه لاهى خيزانى (كارنشتاين) نانه كه مان ده خوين.

من له كاتزمير دوانزهى ته واودا ناماده بووم، له گه شته كه ماندا به ره و لاي راست به ريكه وتين بوئه وهى پرده كه بپرين پاشان به ره و خورئاوا تاكو ده گه ينه گونده چولكراوه كه و پاشاوهى قه لاهى (كارنشتاين). جار جاره چالوچوليبه كانى ريگا له سه ر پويشتنه كه مان لايده داين، به لام هه رگيز چاوه كانم ديمه نى وا جوانيان نه بينيبوو، به جوريك بينينه كانى ديل ده كرد و دله كانى ده رفاند؛ پاشان به شتوه يه كى له ناكاو چاومان به جه نه رال (شيلز دؤرف) كه وت له يه كيك له يه كتر به ريه كانى ريگا كه كه به سه ر نه سپيكه وه به ره و لاي ئيمه ده هات و جانتاكانى له ناو گاليسكه يه كى كریدا به دوايه وه بوون.

جه نه رال دابه زى و هات به ره و لامان و سلاومان له يه كتر كرد و هاته ناو گاليسكه كهى ئيمه وه، پاشان نه سپه كه يمان له گه ل خزمه تكاره كه يدا نارد بو قه لاهه .

بېبەشبوون

نزىكەى دە مانگ بوو يە كترمان نەبىنىبوو، بەلام وەك ئەو وە
وابوو چەند سالىك بېت، زياتر لاواز بووبوو و خەمۆكى شوئىنى
ئەو ھېمىنىيەى گرتبوو وەو كە شىوہى پوخسارىي پى جىادە كرايە وە.
چاوە كانى كە وەك دەرياكەن شىن بوون و ناروونىيە كەى ئىستا
برىقەيە كى تىزىان ھەبوو وەك چۆن تىشكى خۆرئاوابوون لەسەر
پرووى دەريا دەدرەوشىتەو، دوو برووى وەكو دوو پەلە ھەور
دايانپوشىبوو.

من دەمزانى ئەم گۆرانە تەنھا بەھۆى خەفەتەو پوونادات،
بەلكو تورەبوونىش پۆلىكى بنەرەتىي ھەيە لەوہدا.

بەشىوازە سەربازىيە كەى كەپىي پراھاتبوو بە خەمبارى بۆ
كچە بچوكە كەى دەستىكرد بە قسە كردن، لەناكاو تورەيى گرتى
و ئاماژەى بۆ شتىك كرد بەناوى (ھونەرە شەيتانىيە كان) كە بوو
يارىيە كى ئاسان بۆى، وەكو گركان تورەيى فرىدەدايە دەرەو و
پرسىارى دەكرد لەبارەى ئارامگرتنى ئاسمان لەسەر ئەو پەفتارە
شەرەنگىزانە.

كونجكاويى باوكم تورەيىيە كەى زياتر كرد كە واىكرد
بەخىرايى تىبگات لەوہى شتىكى نامۆ پوویداو، بۆيە پرسىارى
پوونكردنەوہى لى كرد - بىگومان ئەگەر قسە كردن لەبارەى
بابەتە كەوہ ئازارى نەدات - پرسىارى لىكرد لەبارەى ئەو زمانە
تورەيەى قسەى پى دەكات.

جه نهرال به دوودلییه وه وه لامی دایه وه که رینگری نییه له
قسه کردن له باره یه وه، به لام چیرۆکه که ی زۆر له ناستی تیگه یشتنی
مرۆفه کان گه وره تره و به گالته وه به باوكمی گوت:

«باوه ر به هیچی ناکه یت نه وه نه بیت که له گه ل بیرو باوه ره کانی
خۆت ده گونجیت، منیش له سه ره تادا وهك تۆ بووم، پاشان
روودا وه که بردمی به ره و نه وه ی رقم له باوه ر پینکردن ببیتته وه».

باوكم به چاویکی پر گومانه وه روانییه جه نهرال (شبیلزدۆرف)،
به گومانیکه وه له توانای ژیری، له خو شبه ختیدا جه نهرال
ههستی به وه نه کرد- نه و به خه مۆکییه کی قوله وه به ره و سنووری
دارستانه که ی ده وره به رمان ده پروانی؛ پاشان باوكم گوتی:

«بۆچوونم به وشیه یه نییه که تۆ بیری لی ده که یتته وه، من ته واو
دلنیام که تۆ باوه ر به هیچ شتیک ناکه یت که به لگه یه کی براوه ی
له سه ر نه بیت».

جه نهرال قسه کانی به باوكم بری و پرساری کرد که ئایا ئیمه
به ره و ویرانه که ی خیزانی (کارنشتاین) ده چین؟ باوكم ئامازه یه کی
ئه ری بۆ کرد، جه نهرال خو شحال بوو و گوتی: نه وه ریکه وتیکی
نایابه. نه و ده یویست بچیت بۆ نه و شوینه بۆ پشکنینی و پرسایی
ئایا نه م ویرانه یه پیشتر کلنسیایه کی دیرین بووه که گۆری خیزانه
له ناوچووه که شی له خو گرتووه؟

باوكم به گالته وه وه لامی جه نهرالی دایه وه:

«نه وه نایابه، ئایا به نیازیت داوای نه و داروپه ردووه رووخواه

بکه یتته وه»؟

جه نهرال (شبیلزدۆرف) هیچ نیشانه یه کی لی ده رنه که وت که

كارمىلا

به لگه بيت له سه رنه وهى گالتهى هاوريكهى بيستبيت، به لكو ته واو
به پيچه وانه وه جددى ده ركوت وهك نه وهى شتيك بيزارى كرد بيت
و گوتى:

«هه نديك شتى نامۆ هه يه كه ده بيت دواتر بيت بليم، نه وهى
مه به ستمه له بنه رتدا له رزگار كردنى بيتاوانه كان له شه رهنگيزه كاندا
كوڊه بيتته وه؛ واده كه م زه وييه كه مان سه رله نوئى هه ناسه ي
ئاسووده يى هه لمزيت دواى نه وهى چا كه يه كى له گه ل ده نوينم به
رزگار كردنى له وزه شه رهنگيزه كان و كاريك ده كه م خه لكى له ناو
خيزانه كانياندا به بئى ترس بخه ون».

باوكم به گرنگيپيدانيكى زوره وه سه يرى كرد و وهك ترسيك
له وهى رهنگه له قسه كانيدا شتيك شاردرابيتته وه و گوتى:
«خيزانى (كارنشتاين) نزيكه ي زياتر له سه د ساله له ناوچوون،
ژنه كه ي من له نه وهى نه وان بوو، به لام نه و نازناوه نه ماوه و
تواوه ته وه؛ ماوه يه كى زور تپه ريوه به سه ر بينينى سيماي ژيان له
قه لآكه ياندا به رله وهش كه بروخيت».

فرميسك له چاوه كانى جه نه رالى پيردا كو بووه وه و به هوئى زور
دروه شان وه وهى وه كو شه معدانيك و ابوو، به شيوازيكى پچر پچر
گوتى:

«سه ره راي نه وهى له پشتى من نييه، به لام هه ميشه ئاگادارى
بووم و چاوه كانم له و جوانترين نه بينيوه؛ ئيمه دوو هاوريكى كوئين
و ده زانم خه مباريت بوم؛ ده بيت بزانيت له م دنيا پراويه دا هيجم
بو نه ماوه ته وه كه ميك نه بيت و ته نها نه وه شم ده ويت خزمه تيك به
به ره ي مروفايه تى بكه م، تو له ي خووم له وانه ده كه مه وه كه گياني

ئەو كچەيان لە ھەرەتی لاویتیدا ھەفراند». باوكم بە داخیکەوہ گوتی:

«ئای چەند كچیکى داماو بوو، دلەکانى بوخوی كەمەندكیش دەکرد، تا ئاستیک نەمتوانى باوەر بەوہى روویداوہ بکەم تا ئیستاش دەروونم بەئازارە بو ئوہى بەسەرى ھات، خەریكە لە تامەزرۆییدا گەردەگرم بو بیستنى چیرۆكە كەى». لەوکاتەدا ئیمە گەیشتبووینە خالى پریگای (دورنشتال) كە جەنەرال (شیلزدورف) لیوہى ھاتبوو و لەو پریگایە جیادەبووہوہ كە دەرویشت بو ویرانە كەى (كارنشتاین)، پاش كەمیک، جەنەرال پرسیارى لەو ماوہیە کرد كە ماومانە بو گەیشتن بە قەلاکە، باوكم وەلامى داہوہ:

«نزیکەى نیو فرسەخ، ئیستا با گوی بو چیرۆكە كەت بگرین كە لیھاتوانە تامەزرۆى بیستنىت کردووین»...

چىرۆكەكە

دوای چەند ساتىك لە بىدەنگى جەنەرال (شېيلز دۆرف) بە زەحمەت بىرى خۆى كۆدە كردهو، ھەروەكو دەنكۆلەى تەپوتۆز كە لە پۆژىكى گەردەلوولاويدا بەنىو دپكەكاندا بلاووبووبىتەو، پاشان دەستىكرد بە گىرانبەو ھى نامۆترىن چىرۆك كە لە ژيانمدا بىستىبىتم.

«لەگەل ئەو ھى مندالە ئازىزەكەم تامەزرۆى ئەو ھى بوو بىتە سەردانتان، بەلام لەو كاتەدا لە ھاوړىيەكى كۆنەو ھى بانگھىشتىكىمان بۆ ھات كە ناوى (كارلسفلد) بوو كە قەلاكەى شەش فرسەخ لە قەلاى (كارنشتاين) ھو ھو دوور بوو، ميوانداریيەكەى بۆمان ھاوشىو ھى ميوانداریى پاشاكان وابوو، تەنانەت ھەك ئەو ھى بوو كە چرايەكى ئەفسوناوى ھەبىت و ھەز و ئارەزووى ھەرشىتىكى ھەبوو بۆ دەستەبەر بكات. خەفەتەكەم لەو شەو ھو دەستىپىكرد كە بانگھىشتى كرىن بۆ ئامادەبوون لە ئاھەنگىكىكە كە كەمترىن شت لە بارەيەو ھى بوترىت ئەو ھى كە نایاب بوو؛ درەختەكان بە گلۆپ رازىنرا بوونەو، ھەروەك چۆن ئاسمان بە ئەستىرە رازاوەتەو، لەگەل نەيشىكى جوانى يارىيە ئاگرىنەكان كە ھەرگىز ھاوشىو ھى نەبىنيو ھى تەنانەت «پارىس» پۆژىك شتى واى بەخۆيەو ھى نەبىنيو؛ بەلام ئەو ھى دلمى كەمەندكىش كرى و واىكرد گىانم لە خۆشیدا سەما بكات جوانى مۇسقىكا ھى بوو؛ بەجۆرىك بوو ھەستم دەكرد سەرلەنوئى گەراومەتەو ھى بۆ ھەپەرتى گەنجىتىم، دوای

كوتاييهاتنى يارايه ئاگرينه كان گهراينه وه بۆ نه و هولانهى كه بۆ سه ماكردن تهرخان كرابوون؛ هاوار خودايه كۆبوونه وه يه كى چهند نه رستوكراتى بوو!

منداله نازيزه كه م له وپه پرى جوانيدا بوو، نه و ماسكى بۆ روخسارى نه ده كرد، گهرموگورى و دلخوشيه كه ي به روخساريه وه دهر كه وتبوو و بوو بووه فيتته يه ك كه دلّه كانى ديل ده كرد...

له وكاته دا چاوم چووه سهر كچىكى جوان كه واديار بوو خاوهنى پله وپايه بيت، به گرنگيه كى زوره وه چاوديرى كچه كه مى ده كرد، له و شه وه دا پيشتريش چاوم پيى كه وتبوو به ياره رى خاتوونيك كه ماسكىنى به ستبوو له گه ل پوشاكتيك كه دهر يده خست له چينى ناسكوله كانه، پاش ماويه ك و له كاتيكدا منداله كه م تاويك چيژى له سه ماكردى وه رده گرت و تاويكىش پشوى ددها؛ نه و دوو خاتونه لى نزيك بوونه وه و يه كى كيان له تهنىشتى مندا دانىشت و نه وىترىان كورسيه كى بۆلاى خوى راكيشا و له تهنىشتى منداله كه مه وه دانىشت، پاشان به لاي مندا نوشتايه وه و بانگيكردم وه ك نه وه ي ماويه كى زور بيت من بناسيت، ده ستىكرد به گفتوگو، به جورىك به توندى كونجكاوى منى بزواند و باسى چهندين ويستگه ي كرد كه تيايدا يه كترمان بينيوه، له دادگانان له قه لا به ناوبانگه كان تاكو زور حه زمكرد بزانه نه و كيه، به لام به ليه اتوانه خوى له هه وله كانم دهر باز ده كرد، نه و زورى له باره ي منه وه ده زانى، و چيژى وه رده گرت كاتيك منى له ناو گيژاودا ده بينيه وه.

ئەوێ زیاتر سەرسامی دەکردم ئەوێ بوو کچە گەنجە که له گەڵ مندالە کهم که وتبوو قسه کردن و ناوی (میلارکا) بوو - ناویکی سەیره - ئەویش توانیبوو له گەڵ مندالە کهم تیکەڵ بیت له زۆر گێرانه وەدا؛ له وانه هاوشیوهی گفتوگۆی ئەو خاتوونە بوو له گەڵ مندا که دەگوت ماوه یه کی زۆره دەیناسیت و سەیری شیواز و جوانیی پۆشاکه که ی دەکرد و به خستنه پرووی هەندیک گالته و گەپ دلخۆشی دەکرد له باره ی کهسانی دەورو بهرمان، به هۆی زیره کی و وریاییه که یه وه توانیبوو ببیته هاوڕێی کچه کهم.

دوای ئەوێ ماسکه که ی دانا و جوانییه کی بیۆینه ی هه بوو، پیشتر پوخساریم نه بینیبوو، مندالە داماو هه که شم به هه مان شیوه. به لام جوانییه که ی وایکردبوو که مه ندکیش نه بوون بۆلای مه حال بیت، دهستمکرد به ئاراسته کردنی هه ندیک پرسیار له و خانمه و گوتم:

لێهاتوو بوویت له سەرسامکردنم، ده کریت ئەو ماسکه لابه ریت؟
وه لامی دایه وه:

چۆن داوا له خاتوونیک ده که یت که واز له تاییه تمه ندییه کی بهینیت که زیاتر سه رکه وتوو ی ده کات؟ کی گوتوو یه تی ئە گەر لامبرد تۆ ده مناسیته وه؟ ساله کان زۆر شت ده گوێرن.

پیکه نینیکی بێزارانه م کرد و پاشان گوتم پێویسته هه ولی خۆم بدهم، چونکه شیوه ی جهسته ی واده رناخات ژنیکی پیر بیت، و داوام لیکرد به میهره بانیی خۆی ماسکه که ی لاهدات، ره تیکرده وه و گوتی:

شريدان لوفانو

چەند سائىك تىپەريوۋە بەسەر دوايىن يە كترىننماندا، (مىلاركا) ي كچم بەلگە يەكى ئاشكرايە كە من تەمەنم كەم نىيە؛ پاشان مەنەش مەھرەبانىي تۆ دەخەمە پال مەھرەبانىي خۆم و داوات لى دەكەم دەست لە ماسكە كە ھەلبەرە.

دواتر ھەولمدا كە بزەنم ئايا فەھرەنسىيە يان ئەلەننىيە، چونكە بەباشى بە ھەردوو زەمانە كە قسەي دەكرد، ۋەك ئەۋەي پەشتەر ئامادە كرايىت؛ لەو ساتەدا پياۋنىكى بەرپەز كە رەشى پۆشيوۋ قسەكانى پى بىرى، بەلام رۇخسارى چىرچ و لۆچىي زۆرى تىدابوو ھاۋشيوۋەي رۇخسارى مردوۋەكان، بەرپەز و نەرمىيەۋە چەمايەۋە و پاشان گوتى:

دەخووزم ئەو خاتوونە بەشكۆيە رىگام پەيدات چەند ۋشەيەكى پەيلىم كە زۆر گرنگە بۆي.

خاتوونە كە بە سەرسامىيەۋە سەيرى كەرد و ئەۋەي ويستى جىبەجىي كەرد، زۆر بەۋوردى قسەيان دەكرد، پاشان لەناۋ قەرەبالغىيە كەدا ونبوو و نەمزەنى بۆ كۆي چوو.

پاشتر زۆر سەرم سورما و ھەولمدا بزەنم كى بوۋە و بىرم كەردەۋە كە بچم بۆلاي مەندالە كەم و ئەو كچە، ۋە پىويستە لەسەرم ناو و ناۋنەشانە كەي پەيدابكەم، بەلام بەرلەۋەي ئەو كارە بكەم خاتوونە كە گەرايەۋە و خزمەتكارە كە گوتى گالىسكە كەي لە دەرەۋە ئامادەيە».

تہ نیا حاجی

Tanya Haji | تہ نیا حاجی

public channel

Description

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

♥ چہ نالیک تاییہ ت بہ کتیب و بابہ تی جیاواز ♥

ئہ م کتیبہ لہ لایہن { نازیزیکی چہ نال }
کراوہ بہ دیاری بو خوینہ ران

چہ نال

<https://t.me/tanyahaji7>

t.me/tanyahaji7

Invite Link

پارانہوہ

خاتوونہ کہ داوای لیبورڈنی لیکردم و گوتی کچه کہی له
پووداویکی کهوتنه خواره وه له ئەسپ چاک بوو ته وه که زۆر
به خرابی کاری له میسکی کردبوو، ههزم به جیا بوونه وه لینی نییه،
به لام پئویسته گهشتیکی زۆر مه ترسیدار بکه م یان وه ک گوتی
گهشتی (مردن و ژیان).

تا که داواکاری ئه وه بوو ناگاداری کچه کهی بم، به بی
باسکردنی هیچ ورده کارییه کی تر، له وکاته دا منداله که م هات
بۆلام و به گویمدا چرپاندی که داوا له (میلارکا) بکه م سهردانمان
بکات؛ ئای له گالته جارپی چاره نووس!

من داوام لی کرد ماوه یه کی تر چاوه پری بکات تا کو لانیکه م
بیانناسین، به لام کاتی ئه وه م له به رده ستدا نه بوو: که مه ندکیشی
جوانییه سهرنجرا کیشه کهی ئه و کچه گه نجه و ریزداری بنه چه که ی
بوو بووم، له به رته وه به بی وه ستان قایل بووم به مانه وه ی.

خاتوونہ که ئاماژیه کی بۆ کچه کهی کرد و پاشان رۆیشتن
و قسه ی بۆ کرد که چۆن بارودۆخیکی ناچاری وایکردوه
گهشت بکات و له گه ل ئیمه بمینیتته وه و ئیمه له ماوه ی داهاتوودا
چاودیری ده که یین، پاشان لینی نزیکبووه وه تا چند وشه یه کی به
چه پیللیت که ئیمه تینه گه یین و دوو ماچی له پوومه ته کانی کرد،
و به دلێکی پرله ههسته وه رۆیشت و پیاوه روخسار چرچولۆچه
ره شپۆشه که ش هاوده می ده کرد.

دواى نه وه (میلارکا) داواى لى کردین پرۆینه ژووره کدى ته نيشتمان تاكو مؤله تى نه وهى هه بیته له پى په نجه ره گه وره کدى نه وئوه مالتاواى له داىكى بکات، حه زه که بیان جییه جى کرد و گالیسکه یه کى گرانبه هاماى بینى که خزمه تکار و په یامهینه کان ده وره یان دابوو، له کاتیکدا پیاوه ره شپۆشه که عه بایه کى مه خمه لى ده دا به سهر شانى خاتوونه که دا و چاکه ته که ی به رزده کرده وه بوئه وهى سهرى دابوشیت، پاشان به خیرایى گالیسکه که له بهرچاومان ون بوو. نه وکاته بو یه که مجار زانیم چى بیئاوه زییه کم کردوه!

منداله که دواى نه وه ئاهیکى هه لکیشا و خه م چاوه جوانه کانى پرکرد و گوتى:

«داىکم هه رگیز سه یرى نه کردووم».

منیش دلخوشیم دایه وه به وهى داىكى نه یو بستوووه روخسارى ئاشکرا بکات و نه یزانیه که ئیمه لیره دا وه ستاوین بوئه وهى مالتاواى لى بکه ین. جوانیه که ی هینده سه رسورهینه ر بوو که په شیمانیم ده ربرى له مامه له ی نه گونجاوم له کاتى چاوپیکه وتنى و بریارمدا له کاتى گه پرانه وه بو ماله وه قه ره بووى بکه مه وه.

په یوه ندیى (میلارکا) به ئیمه وه زور توندوتول بوو بوو، چیرۆکى بو ده گیراینه وه له باره ی نه وانه ی له میوانخانه که دا بینیان؛ وته کانى زور خوش بوو، ورده ورده خه ریکبوو په لکیشى ده بووم و تیگه یستم که زیان بو ئه و ئیواره خه ماویاننه ده گه رینیتته وه که قه لاکه مانى داپوشیبوو.

ئاھەنگە كە تاكو دەر كە وتنى ئاسۆى بەرە بە يان كۆتايى نەھات،
ئىمە لە ھۆلىكى قەرە بەلغدا بووين، كاتىك مندالە كەم لە بارەى
شوينى (مىلاركا) ۋە پىسارى لىكردم، من پىموا بوو بە يە كە ۋە بوون،
بەلام وادىار بوو ونمان كرد بوو.

لە ۋكاتەدا ئاستى بىئاۋەزى پەفتارە كەم بۇ روونبوۋە ۋە بە
پىشوازى كردن لە ۋ خاتوونە لە كاتىكدا ھىچى لە بارە ۋە نازانم،
ناۋە كەى نەبىت. بە تايبەت لە دواى ئەۋەى ھەموو ھەۋلە كانم
شكستىان ھىنا لە بە دەستھىناني زانىارىيە كانى، دەستمكرد بە
خولانە ۋە لە ناۋ بىر كىردنە ۋە كانمدا كە پىۋىستى دە كىرد لە سەرم
پا بە ندى بە لىتتىك بىم كە ھۆكارى سوور بوونم لە سەرى نازانم يان
تەنانەت پە ياندانم بە ۋەى چىتر پىسارى لى نە كەم، ھەروە كە
چۆن بىنرخىيە پىسارى لە خەلك بىكەم لە بارەى ئە ۋ خاتوونەى
كەمىك پىش ئىستا داىكى رۆيشت.

زەنگى كاتزىمىر دوۋى پاشنىۋە رۆى رۆزى دواتر لىيدا ۋ ئىمە
ھىشتا سەرمان لى شىۋابوۋ لە ناۋ گىزاۋى بىر كىردنە ۋە ماندا ۋ
نە ماندە زانى پىۋىستە چى بىكەين، پاش كەمىك خزمە تكارىك ھات
ۋ گوتى خاتوونىكى بىچكۆلە كە زۆر شلە ژاۋە زۆر بە گەرموگورى
داۋاى كىردوۋە شوينى من ۋ كچە كەمى نىشان بدات ۋ برىا ئە ۋ
كارەى نە كىردايە!

بۆى گىپراينە ۋە كە چۆن سەركە وتوۋ نە بوۋە لە دۆزىنە ۋەى ئىمە
ۋ تاكو بە يانى لە ژوورى خاۋەنى مالە كە دا خە وتوۋە، وادىار بوو
دواى ئاھەنگە كە زۆر ماندوۋ بوو، پاشان بە يە كە ۋە گەپراينە ۋە بۇ
مالە ۋە ۋ دلخۆشبووم بە ھاۋدەمى تاكو گولە كانى سنگم كرانە ۋە
ۋ دلخۆشى تە ۋاۋى گىانمانى گرتە ۋە.

دارپر

کاره که بی که موکوری نه بوو، له سهره تاوه (میلارکا) سکا لای له لاوازییه کی توند ده کرد و ههرگیز بهرله هاتنی تیواره له ژووره که ی نه هاتوو ته دهره وه؛ سهره پای نه وه ی برده و ام سوور بوو له سهره وه ی قفلی ژووره که ی له ناوه وه کلوم بکات و کلپله که بکاته نیو کیلونه که وه، هیچ گومانم نییه که به یانی زوو له ناو جیگا که یدا نه بوو.

رونایی به یانیان هه ندیچار ریگای ده داین بیبنین که به نیو دره خته کاندای به ناراسته ی خوره لات دهره ویشته و وادیار بوو به ته و او ی بیر و هوشی لای خوی نه بوو، که نه مه وایکرد پیموایت نه و به دهم خه وه وه دهره وات، به لام نه وه مه ته لی جیهیشتنی ژووره که ی روون نه ده کرده وه که کلپله که ی له ژووره وه له ناو کیلونه که دا به جیده هیشت.

له نیوه ندی نه و سهرسامییه دا دله پراوکی دایگرتم، به هوی بابه تیکی زور گرنگتره وه نه ویش نه وه بوو که منداله که م سات له دوا ی سات به شیوه یه کی په نهان جوانی و تهن دروستییه که ی له ده سته دا، تا کو وایلیهات ترس ته و او ی دهره وومی گرتنه وه.

له سهره تاوه مۆته که ی ترسناک سهردانیان ده کرد و پاشان وه ک بو ی باس ده کردم؛ جووری دیکه سهردانیان ده کرد که هه ندیچار له وینه ی (میلارکا) دا بوون و هه ندیچاریش له شیوه ی شه ی تانیکی

شەپەرەنگیزدا كە بە دەۋرى جىڭاي نوستنە كەيدا دەسورايەۋە، دۋاي ئەۋە، ھەندىك ھەستى بۇ دروستدەبوو كە سروشستىكى تايبەتيان ھەبوو ھاوشىۋەي رۆيشتنى جۆگە لەيەكى بەستوو بەناو سىنگىدا. پاشان ھەستى دە كەرد دوو دەرزى سىنگيان كوون دە كەرد و نازارنىكى زۆرى تىدا دروستدەبوو؛ پاشان ھەناسەي توند دەبوو و بېھۇش دەبوو».

ئىمە لەوكاتەدا بە تەنىشت رېڭاي گوندى خىزانى (كارنشتاين) دا دەپرۆيشتىن كە ماۋەي نىكەي نىو سەدە بوو ھىچ جۆرە مرفۇئىكى تىدا نەژيابوو، كاتىك زۆر بەوردى گويم بۇ وشەكانى جەنەرال گرتبوو، بەدلىيايەۋە دەزانن كاتىك گويم لەو چىرۆكە بوو چەندە سەرم سورماۋە، بە تايبەتېش كاتىك باسى ئەو نىشانانەي كەرد كە من لەم دواييانەدا پىيدا تىدەپەرم، بەلكو ھەندىك رەفتارى باس كەرد كە بەلای مەۋە جگە لە (كارمىلا) لە ھىچ كەسىكى تردا نىيە. پاش چەند ساتىك، خۇمان لەژىر سەقف و داروپەردوۋى گوندە چۆلكراۋە كەدا بىنييەۋە، كە بە درەختى زەبەلاح دەۋرە درابوۋىن، لەوكاتەدا جەنەرال (شېيلزدۆرف) كاتىك لە پەنجەرەيەكى گەۋرەۋە بەرەو دارستانە درىژبوۋە كەي دەۋرۋەبەرى گوندە كە دەپروانى گوتى:

«ئەو خىزانە بىزراۋە لىرە دەژيان و لىرە پۆژانەي پەرلە خەلتانى خوينيان دەنووسىيەۋە، بەلام ئەۋەي زياتر جىي سەرسورمانى مەنە ئەۋان تەنانەت دۋاي مردنىشيان بەردەۋامن لە پىسكردنى پەگەزى مروۋى بە ئارەزوۋە قىزەۋنە كانيان!».

پاش ئه وه ئاماژهی بۆ دیواره زه به لاهه کان کرد که سه ره به
خانویهك بوون که ده که وته نیوان دارودره ختیکی چپه وه، پاشان
به رده وام بوو له قسه کانی:

«له وی، ئه وه کلێسا تایبه ته که ی خیزانی (کارنشتاین) بوو،
وادیاره له ویدا داربرێك سه رقالی دارپرینه، ده بیت زانیاری وردمان
پێدات و له وانیه جوتیاره کان کلتوری مه زنی خیزانه کانیان
پاراستبیت ته نانه ت دوا ی ئه وه ی بوونه ته ئیسکیش».

باو کم قسه که ی پێ بپی و گوتی:

«له قه لاکه مان وینه یه کی (میلارکا) مان هه یه - کونتیه سه
کارنشتاین - چه ز ده که یه بیینیت؟».

چه نه رال وه لای دایه وه:

«دواتر هاو پیم، من باوه پری ته واوم به بینینی هه یه، ئه وه ی
به راستیش پالی پپوه نام بۆ هاتتم ئه وه بوو چه زم کرد پاشا وه کانیان
ناشکرا بکه م؛ ئه وا ئیمه ده پۆین».

باو کم به سه رسوپمانیکه وه که چاوه کانی گرتبووه وه و له
ته واوی په له کانی دا رهنگی ده دایه وه گوتی:

«تۆ چی ده لیت؟ - کونتیه سه کارنشتاین - سه ده یه که مردووه!»!
دواتر چه نه رال روونیکرده وه که ئه وه به و ئه ندازه یه ی ئیمه
پیمان وایه نه مردووه؛ قسه که ی ناوون و پر له رق بوو و وادیار بوو
دووور بوو له هه ر ورپینه و بیئاوه زییهك، به ژیر زه نگه کانی کلێسا
گوتیه که دا تپه پرین، روخساری سور هه لگه پرا و درپه نده یی لی
نیشت، پاشان دهستی به رز کرده وه وهك ئه وه ی داسیکی به دهسته وه
بیت و گوتی:

«ئەو ماوەیە لە ژیانمدا ماوە هیچم بەلاوە گرنگ نییە جگە
 لەوێ تۆلە بکەمەو ئەگەر بتوانم؛ بە داسێک سەری دەپەرینین،
 یان بە هەر شتێک که بتوانیت شەویلگە بکوژە که ی هەلکەنیت».

هیندە هەلچوو بوو لەشی که و تە لەرزین، پاشان گوتی:
 «ئەو خاتوونە بچوو که ماندوو دیارە، رینگای بدە لەسەر ئەو
 پارچە تەختە یە دابنیشیت، چونکە ئەو دە کریت بپیتە کورسی».

لەو ساتەدا جەنەرال دارپەرە که ی بانگ کرد که سەرقالی کاری
 خۆی بوو، پرساری لێ کرد ئایا هیچ لەبارە ی شوینەواری خیزانی
 (کارنشتاین) دەزانیت؟ بەلام ئەو بە نەری وەلامی دایەو، دیمەنی
 وادیار بوو جەستە یە کی بەهیزی هەبیت و ئەو ی زیاتر بەوشیو یە
 دەریدەخست ئەو داسە بوو که بە دەستی یەو بوو؛ نەیتوانی هیچ
 شتێکمان پیلیت، بەلام رینمونی کردین بۆلای پاسەوانی کۆنی
 دارستانە که لە دووری دوو میلەو نیشته جییە و دلنای
 کردینەو که ئەو دەتوانیت هەموو شوینەواریکمان پیلیت لەبارە ی
 شوینەواری کانی خیزانە لەناوچوووە کهو و داوا کرد یە کیک لە
 ئەسپە کانمانی پیدەین تا کو پروات و پاسەوانە که بهینیت بۆ ئێرە.
 باوکم پرساری لە پیاو که کرد و سەرسامی تەواوی گیانی
 گرتبوو وەو:

«ماوە یە کی زۆرە تۆ بەرپرست لەم دارستانە»؟

دارپەرە که وەلامی دایەو:

«من بە درێزایی ژیانم دارپەر بووم، باوکیشم پێشتر بەوشیو یە
 بوو، لەوانە یە چەندین نەو بەوشیو یە بووبن و دەتوانم خانووی
 باپیرانمتان نیشان بەم لە گوندە که دا».

جه نه رال پرسیاری لی کرد له باره ی هۆکاری ئه وه ی گونده که
تا کو ئیستا چۆله، وه لامي دایه وه:

«گه وره م رۆحه کان هیرشیان کرده سه رمان که له گۆره کانه وه
گه رابوونه وه، خه لکی گونده که به شوین ئه و تارماییانه وه بوون
و ده یانکوشتن به به کارهینانی رینگا باوه کان وه ک سه رپه پانندن،
خنکاندن له ناو ئاو، یان دا کوتینی بزمار به دلپاندا و به وهۆیه شه وه
زۆریان کوژران؛ گونده که به شیوه یه کی ته واو پاک نه بووه وه تا کو
گه وره یه ک له (مۆرافیا) وه هات - باشوری نه مسا- و بیستی چی
رووده دات و پێشنیاری ئه وه ی بۆ کردین گونده که له ئازارده ره کانی
رزگار بکات، ئه و وه ک زۆرینه ی که سه کانی دیکه ی ولاته که ی
لیهاتوو بوو. ئه و گه وره یه شه ویکی مانگه شه وی هه لپژارد و
راسته وخۆ دوای خۆرئاوا بوون چوو سه ر تاوهری کلێساکه؛ به
خۆراگریه کی زۆره وه چاودیری کرد تا کو یه کێک له خوینمژه کانی
بینی له گۆره که ی هاته ده ره وه و کفنه که ی له خۆی دامالی، پاشان
به ره و گونده دیاریکراوه که رۆیشت بۆ ئه وه ی هیرش بکاته سه ر
دانیشه توه که ی، گه وره که به خیرایی رۆیشت پارچه کفنه که ی
هینا و گه رایه وه بۆ تاوهره که، لیره وه به ره نگاریه که ده ستپێکرد؛
کاتیکی خوینمژه که هاته وه بۆ کفنه که ی گه را و هاواریکی هینده
دپندانه ی کرد جه سه ته کانی ده خسته له رزین، کاتیکی گه وره
مۆرافیه که ی بینی له سه ر لوتکه ی تاوهره که و ئه ویش به ره نگاری
ده کرد بۆ ئه وه ی بچیته سه ر تاوهره که بۆ وه رگرته وه ی کفنه که ی و
به ره نگاریه که ی قبولکرد. کاتیکی خوینمژه که گه یشته سه ر لوتکه ی
تاوهره که گه وره به ریزه که شمشیره که ی له کیلانی ده رهینا و

که لله سه‌ری خوینمزه که ی کرد به دوو به شه‌وه، پاشان جه‌سته که ی
برده‌وه بۆلای خه‌لکی گونده‌که و ئه‌وانیش بزماریکیان له‌سه‌ر
دلی چه‌قاند و سوتان‌دیان، به‌مشیه‌یه‌ش په‌زامه‌ندیی وه‌رگرت
بۆ لابر‌دنی گۆری (میرکالا) - کونتیه‌سه کارنشتاین - ئه‌ویش ئه‌و
کاره‌ی کرد تا‌کو شوینی گۆره‌که له‌بیر‌چووه‌وه و بووه پابر‌دوو و
هیچ بوونه‌وه‌ریکی زیندوو نییه تا ئیستا که شوینه‌که ی بزانتیت،
ده‌وتریت روفاته‌که ی ده‌ره‌ینراوه‌ته‌وه به‌لام که س ورده‌کاریه‌کانی
نازانتیت»..

کاتیکی زۆر تیپه‌ری به‌سه‌ر رۆیشتنی پیاوه‌که له‌کاتی‌کدا ئیمه
به‌گرنگیه‌وه گویمان بۆ پاشاوه‌ی چیرۆکه نامۆکه‌ی جه‌نه‌رال
گرتبوو.

دیدار

جه نه رال (شېيلز دۆرف) دريژه ي به چيروكه سه يره كه ي دا:
«ورده ورده تهن دروستي منداله كه م به ره و دارمان ده رويشت،
له نيو شكسته يناني نه و پزيشكه ي سه رپه رشتي ده كرد له
دوزينه وه ي هو كار يكي لوزيكي بو نه خوشيه كه ي، كاتيگ ههستي
به ترسي من كرد پيشنياري به شداري كردني پزيشكيكي ديكه شي
كرد و راويژري پي بكات و به خيرا يي يه كيگ له به ناوبانگترين و
رؤشنيترين پزيشكه كانمان بانگ كرد، چه ند رؤژيگ تپه پري تاكو
نه و پزيشكه به توانايه له (گرانس) هوه گه يشت.
نه و دوو پياوه منداله داماو كه ميان پشكني و چوونه نه ولاوه
بو نه جامداني گفتوگويه ك له باره ي بارودوخيه وه، به مشيوه يه
دهنگيان به رزبووه وه، به شيوه يه ك كه جي سه رسورمان بوو،
دهنگيان له پيوستتي گفتوگويه ك به رزتر بوو.
له وه زياتر تواناي به رگه گرتم نه بوو، كاتيگ له ده رگامدا و
چوومه ژووره وه بينيم پياوه به ته مه نه كه ي (گرانس) سووره له سه ر
بو چوونه كه ي له كاتيگدا هاوكاره گه نجه كه ي به گالته جارييه كي
ناشكراوه ره خنه له وته كه ي ده گريت و قاقايه كي قورسي له گه ل
ليده دات، به لام هه ر به چوونه ژووره وه م نه و ده مه ده مييه ش
كوتاييه ات.

به جورنيك له گالته پيكر دنه وه پزيشكه گه نجه كه گوتى:
«هاوكاره پيره رو شنبيره كه م پيوايه تو پيوستت به جادوگه ريكه
نهك به پزيشك!»!

پيره كه به تونيك كه نارازيبوونى پيوه دياربوو وه لامى دايه وه:
«ليم ببوره، له كاتيكي تر دا تپروانينى خوم له سهر نهو بچكوله
داماوه تاقي ده كه مه وه، به ريزان ترسم هه يه له وهى نه مجاره
زانست و ليهاتووييه كه م سوودم پي نه گه يه نن، به لام به رله وهى
بروم، داواكارم هه ليكم بدهيتى تا شتيكت بو پيشنيار بكه م.»
دواى نه وه حاله تيكم به سه رهات وهك نه وهى له ناو ده ريايهك له
بيركردنه وه دا ژيرناو كه وتيم و نارامم نه مابيت، به وشيوه يه چوومه
دهره وه به ره و لاي كينلگه كان، بوته وهى هه وايه كي پاك هه لمزم، به
ميشكيكي ده ربه ده ر و دلنيكي شكاوه وه كه هه ركه س چاوى پيم
بكه وتايه به زه يي پيامدا ده هاته وه.

دواى نزيكه ي ده خوله كيك؛ پزيشكه پيره كه هاته لام و داواى
ليبوردينى كرد له وهى هات به دوامدا و روونيكرده وه كه ناتوانيت
به ويژداني ئاسووده وه پروات نه گه ر چهند وشه يه كم پي نه لیت.
نه و گوتى هه رگيز له هه له دا نييه و دلنيايي پيدام كه هيچ
نه خوشييهك نييه كه بيته هوى نه و نيشانانه و هه رچونيك بيت نه و
منداله ده مریت، مه گه ر نه وهى حاله تيكي بكوژى ديكه نه يه ته وه
ريگاي، و نه گه ر رووبه رووى هه ر هيرشيكي ديكه بيته وه نه وه
به سه بو خاموشبوونى دوايين تروسكه ي ژيان له جهسته ي نه و
منداله داماوه دا.

ر س ا م لي كرد له باره ي نه وهى نامازه ي بو ده كات، گوتى:

«لەم یاداشتەدا کە دەیخەمە بەردەستت ھەموو شتتیکم بۆ شیکردوویتەو، بەو مەرجە ی لەبەردەمی قەشە یە کدا بیخوینیتەو، ئەگەرنا گالتەت پێی دیت؛ بۆ جاری کۆتایی ناگادارت دەکەمەو چونکە ئەو بەبەتی مردن و ژیانە بەپێزم».

پراستەوخۆ دوا ی پویشتنی گەپام بۆ قەشەکە، بەلام ئەو دیار نەما بوو. لەبەرئەو بەپیارمدا خۆم یاداشتەکە بخوینمەو، بەدنیایییەو دەبوو ھۆی گالتەپیکردنی ئەگەر لە بارودۆخی کدا بمخویندایەتەو کە بەدەستی یەو نەمنالاندایە، بەلام چەندە زۆرن ئەوانە ی وەک دوا یین ھیوا پێگای جادویان گرتوو تەبەر کاتیک ژیان ی خۆشەو یستانیان کەوتوو تە بەر مەترسی؟

نامە ی پزیشکە پویشنیرە کە وایدە کرد بیرتە نەخۆشخانە ی شیتە کان، بەو پێیە ی نووسی بووی کە مندالە کەم بە دەست سەردانی دووبارە بوو وە ی خوینمژە کانەو دەنالتینت!

ئەو کونانە ی باسی دەکات لەسەر سنگی لەپراستیدا شوینی گەستنی دوو کەلبە ی درێژ و تیزە کە خوینمژە کان ی پێ دەناسریتەو، بەلام نیشانە سوورە کە ی دەوروبەری ئەو دوو کونە زانست بە لیوہ کان ی شەیتان ناساندوو یەتی! و ھەموو نیشانە کان ی ئەو کچە بچکۆلە ی بەتەواوی لە گەل ئەو حالەتە ھاوشیوانە دەگونجیت کە پێشتر بینراون.

من بە سروشتی خۆم گالتەم بەم جوړە بابەتانە دیت، بگرە بەرەھایی بوونیان رەتدە کەمەو. بەلام ھیچ بژاردە یە کم نەبوو ئەو نەیت ھەر پێنمایییە ک لەنیو نامە کەدایە جیبە جیی بکەم.

ئەو شەوئە لە ئىتو ژوورى جلوبەرگە كاندا خۆم حەشاردا، كە
ژوورىكى بچكۆلە بوو تروسكايى مۆمىك پووناكى دە كرده وە بە
بىدەنگى چاودىرىي كچە كەم كرد تاكو بە قولى خەوى لىكەوت،
پىشتر شمشىرىكم ئامادە كرده بوو بۆ ھەر حالەتتىكى لەناكاو
و بەردەوام بووم لە چاودىرىكردن تاكو مىلەكانى كاترەمىرە كە
يەكى دواى نىوئەشەويان تىپە پراڤد، كاتىك لاشە يەكى زەبە لاسى
رەشپۆشم بىنى لە بەردەمى سىسەمە كە وە خۆى دەخشاند، پاشان بە
ھىواشى سەردە كەوت تاكو بگاتە گەر ووى مندالە كەم و ئەوكات
دەست بكات بە ھەلاوسان تاكو دەبىتتە قەوارە يەكى زىندوو،
خوین لە دەمارە كاندا وشك بوو و پەلە كانم رەق بوون، پاشان
بە شمشىرە كەمە وە خۆم ھەلدا بۆ ئەو شەيتانە؛ ھەركە منى بىنى
چوو وە يەك و دووركە و تەو و لىرەدا كارەساتە كە روویدا!

بىنىم (مىلاركا) لە ویدا وەستاو، ھىماكانى روخسارى بىبەرى
نەبوون لە ترس و شەرەنگىزى؛ بە شمشىرە كە لىمدا بەلام بەرى
نەكەوت و بە جولە يەكى خىرا بەرەو دەرگا كە رۆيشت، ھىندە
ترسام وەك ئەو ھى دلەم كە و تىبىتە بەر پىم، جارىكى تر لىمدا و ئەو
بۆى دەرچوو. پاشان شمشىرە كەم بە ھۆى ئەو ھى بەر دەرگا كە
كەوت پارچە پارچە بوو.

ھەرچە نەدە ھەول بەدم ناتوانم ئەو ھى لەو شەوئەدا روویدا بۆت
باس بكەم، تارمايى (مىلاركا) رۆيشت، بەلام قوربانىيە كە ھى گىانى
دەدا و وردە وردە شىدە بوو وە تاكو بەرلە خۆر ھەلاتن گىانى سپارد». .
جەنەرال (شېلزدورف) زۆر شلە ژابوو و حەزمان نە كرد
ھەراسانى بكەين و باوكم چوو بۆ خویندەنە و ھى ناوى سەر

گۆره كان، پاشان سوورپايه وه به رهو لاي ده رگاي كلنساكه؛ به لام
جه نه رال (شبيلز دؤرف) پشتي دابووه وه به ديوار يكه وه و چاوه كانى
ده سپرى كه پر بوو بوون له فرميسك و به گهرمى ئاهيكي هه لكيشا،
كه به هۆيه وه ده مانتوانى ههست به هيزى ئازاره كه ي بكه ين.

پاش كه ميك، بيستنى دهنگى (كارميلا) و خاتوو (بيرودون)
دلخوشي كردم كه هاتن له نيو ئه و ته نيائي و چيروكه نامويه وه
له باره ي ئه و مردووانه ي پاشا وه كانيان په يوهستن به گهردى خول
و لاوا وه كانى ده ورو به رمانه وه، ورده ورده ترس دايد ه گرتم كه
له دواي ئه وه ي بيستم دواي ئه وه ي له ناوچه يه كي نيسته جي
سه وزايي چر؛ دل م سپى هه لگه را كاتي ك چاوم برييه ئه و ديمه نه كه
چاوه كانى جه نه رال پشكنينيان بو بست به بستي زه وييه كه ده كرد
و دهسته كانيشى له سهر شوينه واريكي پروكاو بوون، له به رده م
ئه و ده رگايه وه ستابوو كه شه يتان يكي له سه ربوو كه شه يداي
دابونه ريتى ترسناكي گوتى بوو، له و ساته دا روخسارى جوانى
(كارميلا) له ئاسو وه ده ركه وت و خو شى سنگمى گرته وه به بينينى،
به لام جه نه رال خو شيه كه مي پچراند كاتي ك په لامارى داسى
دهستى جوتياره كه ي دا و هيرشى بو برد.

هه ركه (كارميلا) ئه وى بينى سيمايه كي درندانه به سهر
روخساريدا زال بوو، كه هه ركه سيك بينينايه لى ده ترسا، له
شله زاويى هه لو يسته كه دا له وساته دا نه مده توانى هاوار بكه م.

به هه موو هيزى خو ي په لاماريدا به لام ئه و مه چه كي گرت
تاكو داسه كه كه وته سهر زه وى، پاشان به بي هيج شوينه واريك
ديارنه ما!

جه نەرآل ره ته لئىكى برد و پالى دا به ديواره كه وه، قژه به پيرى
داپوشراوه كهى رهق بووبوو و نارقه روخسارى ته پركدبوو وهك
ئه وهى له سهر لئواري مهرگ بيت.

ئه وهى روويدا له چهند چركه يه كى ديارى كراو تينه پهرى و
هيچم له ياد نه ماوه جگه له هاواري خاتوو (بيرودون) كه له هه موو
كونج و قوژبنىك بو (كارمىلا) ده گه را، هه ركه جه نەرآل ناوه كهى
بيست هاواري لئى هه ستا و گوتهى:

«ئه وه مان ناوى هه يه (كارمىلا)، هه روه ها ئه وه (مىلاركا)
شه؛ كه هه ر ئه وه ژنه يه كه به ناوى (مىركالا) ناسرابوو - كونتسه
كارنشتاين - كه به خىراترين كات له يه ك جيا بوونه وه له م زه وييه
نه فره تيبه دا و پى باشه له مالى قه شه بمىنئته وه تاكو ئيمه ده چين،
به خىرايى برؤن چونكه له وانه يه جارىكى تر (كارمىلا) نه بينه وه».

دادگاییکردن و لهسیډاره‌دان

کاتیک جه‌نه‌رال قسه‌ی ده‌کرد پیاوئیکی به‌دیمن نامۆ ده‌رکه‌وت و له‌و ده‌رگایه‌وه‌هاته‌ژووره‌وه‌که (کارمیلا) لئی هاته‌ژووره‌وه، بالایه‌کی به‌رزی هه‌بوو و شانی باریک و پۆشاک‌ی ره‌شی له‌به‌ردابوو؛ په‌نگی روخساری ته‌سمه‌ر بوو که پر بوو له‌چالی قوول قوول و کلاوئیکی پانوپۆری له‌سه‌ردا بوو، که شیوازیکی نامۆی هه‌بوو و چاویلکه‌یه‌کی ئالتوونیی له‌چاودا بوو؛ هه‌ندیک هه‌لسوکه‌وتی سه‌رسامیان ده‌کردم، وه‌ک ته‌وه‌ی جارنیک سه‌یری زه‌ویی ده‌کرد و جارنیکیش سه‌یری ئاسمان.

جه‌نه‌رال به‌سه‌رسامیه‌وه‌هاواری کرد، وادیاره‌ته‌و پیشت‌ر ته‌م پیاوه‌ده‌ناسیت به‌وپینه‌ی خو‌ش‌حالییه‌کی ئاشکرای له‌سه‌ر ده‌رکه‌وت، پاشان به‌قوله‌کانی پیاوه‌که‌ی پاکیشا و به‌شیوه‌یه‌کی فه‌رمی به‌باوکمی ناساند و یه‌کسه‌ر چوونه‌ناو گفتوگۆیه‌کی ورده‌وه.

پیاوه‌نامۆکه‌لاپه‌ره‌یه‌کی لولکرای له‌گیرفانی چاکه‌ته‌که‌ی ده‌ره‌ینا و له‌سه‌ر رووی یه‌کیک له‌گۆره‌کان بلاویکرده‌وه، به‌پینووسنیک‌ی ره‌ساس که له‌نیو په‌نجه‌کانیدا بوو ده‌ستیکرد به‌کیشانی چه‌ند هیلنیک له‌هه‌موو لاکانه‌وه، له‌کو‌تاییدا بووه‌نه‌خشه‌ی هیلکاریی ته‌و بینایه‌ی ئیستا تیایدا وه‌ستا‌بووین؛ پاش چه‌ند ساتنیک به‌پاره‌وه‌که‌ی ته‌نیشتییدا رویشتن و به‌هه‌نگاوه‌کانیان

دووریه کانیاں پتوا و له کوتايشدا بهرامبهر يه کيک له دیواره
دارماوه کان وهستان و دهستیان کرد به لابردي لاولاوه کانی
سه ری و دهرهینانی خشته کان به گوچانه کانیاں و لیړه دا شتیکی
سه رسورهینه ر روویدا!

نه خشیکی زه به لاجان بینی که نیشانه یه کی له سهر بوو وه کو
دیار بوو به شیک بوو له گوړه که ی (میرکالا) - کونتیسه کارنشتاین -
جه نه رال دهسته کانی کوکرده وه و به ره و ئاسمان به رزیکردنه وه،
وادیار بوو نوئز بکات و سوپاسی خودا بکات. که گویم لیوو
دهیوت سبه بینی ریپیدراوه به ریژه که لیړه ده بیت و به پیی یاسا سزاکه
جیبه جی ده کریت؛ پاشان سوپایه وه بولای پیاوه ناموکه و به توندی
شانه کانی راوه شانند و گوتی:

«چون بتوانم سوپاست بکه م خاوه ن شکو، تو ئه م ناوچه یه له
په تاي سیبه ریك که به دواي خه لکه که یه وه یه ده پاریزیت به دریزایی
سه ده یه کی ته واو».

باوکم جه نه رال (شیلز دورف) و ناموکه ی برد به ره و شوئینیکی
دوور، که نه مانده توانی قسه کانیاں بیستین و بینیم ماوه نا ماوه یه ک
سهیری میان ده کرد، به جوړیک که له ریی سه یرکردنه کانیا نه وه
تیگه یشتم چیروکی من ده گپړنه وه، پاشان بریارماندا بگه ریینه وه
و قه شه پیاوچاکه که مان له گه ل خو مان برده وه که له نزیك ئه م
ناوچه یه نیشته جی بوو.

به پراستی دلم ئاسووده بوو به وه ی ده گه ریینه وه بو قه لاکه، به لام
دلخوشییه که م گوړدرا بو ترس کاتیك بینیم (کارمیلا) له وی نیه!
دواي ئه وه ی چاوه کانم له کلئسا داروخاوه که بینی لی

تینه ده گه یشتم و پروام و ابوو نه وه نهینیه که که باو کم ده یه ویت
من په ی پی نه بهم، به لام له بهرچاو ونبوونه که ی وایکرد دیمه نه که
له یاده وه ریمدا ناخوشر بیت.

نه و شه وه له وانیتر جیاواز بوو، به جوړیک دوو خزمه تکار
له ته نیشتمه وه خه وتن، سه ره پای خاتوو (بیرودون) له کاتیکدا
باو کم و قه شه که له ژووری جلو بهرگه کان بوون که به ژووره که ی
منه وه نووساوه، له وکاته دا قه شه که چند سروتیکدی دیاریکراوی
ده ستپیکرد که له ناوه پوک که ی تینه ده گه یشتم، به لام پیشر زانیم
که نه وه ته نها بو پاریزگاریکردنه له من و هیچی تر.

پاش چند پوژیک له هه موو نه وانیه له ده ورو بهرم پروویاندا
تیگه یشتم و نه و شه وه به دیارنه مانی (کارمیلا) نارچه تیبه کانم
کو تایان هات.

به دلنیا یه وه چیروکی نه فسانه یی تایبهت به خوینمژه کانتان
زور بیستووه له (ستیریا) و (مورافیا). بگره ته نانهت له (روسیا)،
ده مه ویت نیستا پیتان بلیم که نه وانیه بیبه رین له وه ی نه فسانه بن و
نه گه ر ته واوی شایه تیدانه کانی خه لکی زور به وردی و ده ستپاکی
له به رده م به توانا ترین لیژنه کاندای کو بکرینه وه نه و زور قورس
ده بیت به لگه ی نه بوونی نه وانیه ناسراون به (خوینمژه کان)
بهیننه وه.

له پوژی دواتردا سروته فه رمیه کان له کلپسای (کارنشتاین)
به پریوه چوون و گوپی کونتیسه (میلارکا) هه لدرایه وه و توانیمان
نه و روخساره جوانه ی دله کانی کو ت ده کرد جیا بکه ینه وه و
بیناسینه وه؛ سه د و په نجا سال تیپه ریوو به سه ر مردنیدا، به لام

هیشتا پوخساری گهرمی ژیانی هه لگرتبوو، به دوو چاوی کراوه
و بۆنیک که ئاماژه نه بوو بۆئه وهی ته نها تهرمیک بیت.
دوو پزیشک ههستان به پشکینی جهسته که تاکو ئه و راستیه
سه رسورهینه ره ئاشکرا بکه ن لیدانیکی نزمی ههیه که ده توانریت
ههستی پیبکریت، تهرمه که په له کانی نه رم بوون و له کاتی
ده ستلیدانیدا ته ریی تیدابوو، له کاتی کدا تابوو ته که ی پر بوو بوو له
خوین! به مشیوهیه ش هه موو به لگه کانی مژینی خوین له لایه ن
مردوو هه کانه وه کۆتایان پی هات.

دوای ئه وه به پیی رهفتاره دیرینه کان جهسته که هینرایه دهره وه
و بزماریک له سه ر دلی (میلارکا) چه قینرا که وایکرد هاواریکی
هینده توند بکات که گوئییه کانی کون ده کرد و دلّه کانی ده گوشی،
وهک ئه وهی هاواری زیندوو یهک بیت له کاتی گیانکیشاندا، پاشان
سه ری بردرا و خوین له شوینی برینه که وه دهر په ری وهک روو باریک
رۆیشت که له کانیه کی بی کۆتاییه وه سه رچاوه ی گرتبیت؛
له کۆتاییشدا خستیانه سه ر کۆمه لیک داری کۆکراوه و ئاگری
تیه بردرا و خۆله که ی خرایه نیو دهریا که وه.

له و کاته وه سه ردانی کردنی هیچ خوینمژیکمان نه بینیه وه و
هیشتاش باو کم وینه یهک له و بریاره شاهانه یه ی له لا ماوه که واژوی
هه موو ئه و که سانه ی تیدایه که رووداوه که یان بینیه و منیش وهک
خۆم پشتم به کاغه زه که به ست بۆ گیرانه وهی ئه و رووداوانه.

كۆتايى

ئەو ەى پېشتەر نووسىم بەدەر نەبوو لە ترس و نەخۆشى،
ھىشتاش نەھاتوومەتەو ە سەر خۆم، چونكە ئەو پرووداۋە بە
درىژايى چەندىن مانگ دەروونى شىۋاند و دەبىتە يادەو ەرىيەك
كە شەو و پۆژەكانم ترسناك دەكات و بە درىژايى چەندىن سال
تەنيايىم پردەكات لە ترس. ئىستا باسى خاۋەنشكۆ (فوردنپورگ)
تان بۆ دەكەم كە تۋانىي گۆرى (مىركالا) بدۆزىتەو ە كە واىكرد تاكو
مردن قەرزدارى بىن. ئەو بە داھاتىكەو ە لە (گراتس) دەژيا كە لە
خىزانە دەولەمەندەكەيەو ە بۆى مابو ەو ە، خۆى تەرخان كەردبوو
بۆ لىكۆلىنەو ە لە بابەتى مژىنى خوينى متمانەپىكراو، بەجۆرتىك كە
ھەموو سەرچاۋە گرنگەكانى ھەبوو كە جگە لە ھەندىك ناۋنىشانى
دىارىكراو كە ۋەرمدەگرتن بۆ باۋكم ئەوانىترم لەياد نەماو ە، ئەو
پياۋە شكۆمەندە ھەموو ئەو ھالەتانەى خويندبوو كە تيايدا سزاي
لەسىدارەدان بۆ خوينمژەكان دەرچووبوو. ئەو پەنگە پەريو ەى
دەدرىتە پال خوينمژەكان زياتر خەيالىكى شانۆگەرىيانەيە،
چونكە ئەوان تەندروستىيان باشە و كاتىك تابوتەكانيان دەبىنىت
ھەموو ئەو نىشانانەت بۆ دەردەكەون كە لەناو گۆرى «كونتىسە»
دۆزىيانەو ە؛ بەلام لەبارەى ھاتنەدەرەو ەيان لە گۆرەكانيانەو ە بەيى
ئەو ەى خۆلەكەى تىكبچىت ئەو ە بابەتتىكە شىكردنەو ەى مەھالە.

سروشتی دوانی خونمژ واده کان به دریژی خوره لانتن له ناو
گوره که یدا بمینته وه، له کاتیکدا برستیه ترسناکه که ی بو خون
واده کات له خه وه که ی رابجله کیت، ههروه ک خونمژه کان به پنی
یاسایه کی شه ی تانی توند زیاد ده که ن که لیدانکی زور به نازاریان
پنده به خشیت، که ده ستیان هاوشیوه ی ته له یه کی به هیزه بو
نیچیره کانیا و به مهش زور زه همه ته خویانی لی ده رباز بکه ن.

هه ندیجار ناره زوویه کی به هیز زال ده بیت به سه ریاندا
هاوشیوه ی ناره زووی خوشه ویستی، په یه ست ده بیت به
که ساتیکی دیاریکراوه وه و له گه ران به دوای نه وانده پشت به
نارامگریه که ده به ستن که کوتایی نایه ت و نه خسه کیشانکی
ورد که وازناهییت و ناوه ستیت تا کو به نامانجه که ی ده گات که
نه ویش مژینی ژیا نه له قوربانیه خواستراوه که ی.

به لام من حاله تیکی تایه تمه ند بووم، (میرکالا) به مه به ست
ناویکی بوخوی هه لبرارد که له پیته کانی ناوه سه ره کیه که ی
پیکهاتبیت بی که م و زیاد کردن که هه ردوو ناوه که ی نه و
مه به ستیه یان پیکا.

شکومه ند (فوردنبورگ) دوای کوژرانی (کارمیلا) بو ماوه ی
دوو یان سی هه فته له قه لاکه ماندا مایه وه، که به وهویه وه باو کم
کاتی هه بوو چیروکی پیاوه مؤرافیه که و خونمژی ناو کلپسا که ی
(کارنشتاین) ی بو بگپرتته وه، پاشان پرساری لی کرد له باره ی نه و
ریگایه ی به هویه وه گوره شاردراره که ی «کونتیسه» ی دوزیه وه له
پیش سه ده و نیوکه وه.

زەردەخەنەيەكى ئالۆز بالى كىشا بەسەر پوخسارى پياوۋە كەدا
و سەيرى خوارەوۋەى كەرد و خۆى بە بەرگى چاويلكە كەيەوۋە
سەرقال كەرد و پاشان گوتى:

«كتىبى زۆرم ھەيە كە ئەو پياوۋە خانەدانە تيايدا باسى
سەردانە كانى دەكات بۆلاى «كارنشتاين» كە وەك دەوترىت ئەو
لە خانەدانە كانى «مۆرافيا» يە، لە بەرئەوۋەى لەوئى ژياوۋە. بەلام
بەنچە كەى (ستىريا) يە، ئەو لە گەنجىتتيدا خوشەويستى دلخوۋازى
كونتيسە (مىركالا) ى جوان بووۋە كە بووۋە ھۆى مردنىكى خەفەتاوى
كە باس ناكىت، ھەريەك لەوانەى لە بارودۆخىكى ئالۆزدا خۆيان
كوشت بوونە خوئىنمژ كە لەكاتى خەودا سەردانى خەلكىيان دەكەرد
و بەوشىوۋەيەش دەگۆران بۆ خوئىنمژىك لەناو گۆردا و ئەوۋەش
بەسەر (مىركالا) ھات كە يەكىك لەو شەيتانانە دەستى گرت
بەسەرىدا و باووباپىرانى من ئەوۋەيان بە لىكۆلىنەوۋەيەكى زەحمەت
ئاشكرا كەرد و لە چوارچىوۋەى ئەوۋەدا كە ئاشكرايان كەرد ئەوۋە بوو
تۆمەتى مژىنى خوئىن زوو بىت يان درەنگ بە ئاراستەى «كونتيسە»
دەپرات كە كۆرەكە شىتەنە خوشىدەويست و تووشى پەشۆكانى
كەردبوو لەوۋەى جەستەكەى بېرېزى پى بىكرىت بە جىبەجىكەردنى
سزاي لەسىدارەدان لەدوۋى مردن، ھەربۆيە ئەوۋەى ھەلبىژارد كە
خوشەويستەكەى لەوۋە پزگار بىكات، ھەربۆيە گەشتىكى كەرد و
واى دەرخست كە پاشاۋەكانى فېرداۋە و گۆرەكەى داخستوۋە،
بەلام كاتىك چوۋە تەمەنەوۋە قىزەونىي كەركەى بۆ دەركەوت و ئەو
نىشانانەى كىشا كە يارمەتى مياندا بۆ دۆزىنەوۋەى گۆرەكەى».

له به هاری دواتردا گه شتی کرد بو ئیتالیا و ئیمه ش نزیکه ی
یهك سالی ته و او لیره ماینه وه، کاتیکی زورمان پیچوو تا کو
یاده وه ریبه کانی نه و پروودا وه لیان دوورکه وتنه وه، به لام هیشتا
(کارمیلا) ریگای خوی ده دوزیتته وه بو گه پانه وه بو ناو یاده وه ریم
به چه ند شیوه یهك که سه خته بوم پروونیان بکه مه وه، به شیوه یهك
هه ندیجار ده یینیم کچیکه و یاری ده کات و هه ندیجاریش
دیویکی درنده یه، یان شیوه ی دیتته به رچاوم و گویم له دهنگی
هه نگاهه نهرمه کانیه تی له لای ده رگای ژووری دانیشتنه که وه.

شریدان لوفانو

۱۸۷۲

تہ نیا حاجی

Tanya Haji | تہ نیا حاجی

public channel

Description

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

♥ چہ نالیک تاییہت بہ کتیب و بابہ تی جیاواز ♥

ئہ م کتیبہ لہ لایہن { نازیزیکی چہ نال }
کراوہ بہ دیاری بو خوینہ ران

چہ نال

<https://t.me/tanyahaji7>

t.me/tanyahaji7

Invite Link

